

บทที่ 2

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

1. ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เขตปกครองพิเศษฮ่องกงแห่งจีน
3. เขตปกครองพิเศษมาเก๊าแห่งจีน
4. ประเทศญี่ปุ่น
5. ประเทศเกาหลีเหนือ
6. ประเทศเกาหลีใต้
7. ประเทศมองโกเลีย
8. ประเทศไต้หวัน

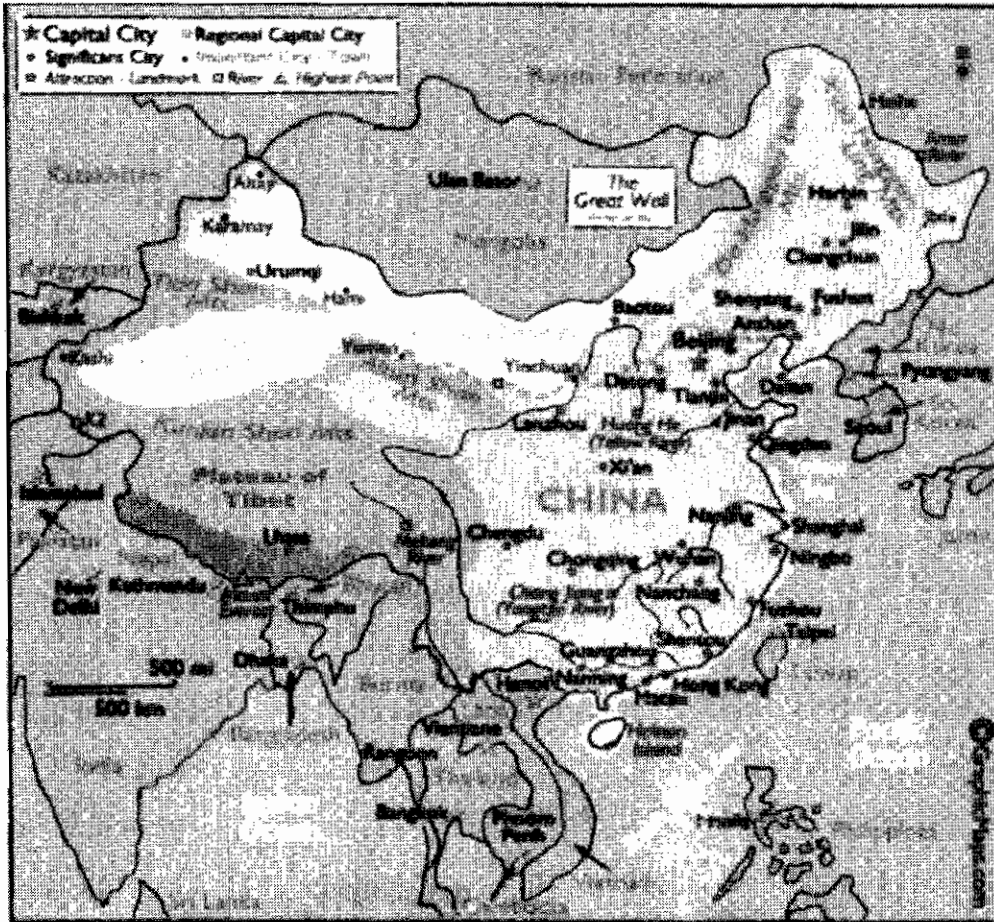
ประเทศจีน

(China)

ประเทศจีน มีความเจริญรุ่งเรืองมานานแล้วหลายพันปี เป็นประเทศที่มีอารยธรรมต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า ในหลายสาขาแรก ๆ ของโลก ไม่ว่าจะเป็นใน ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการค้าและการพาณิชย์ ด้านการขนส่งทางทะเล จีนยังเป็นชาติแรก ที่นำสินค้าออกไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ ของโลก หลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 เมื่อสิ้นยุคราชวงศ์ Qin (Chin Dynasty) ที่เคยรุ่งเรือง ประธาน MAO Zedong ได้นำเอาระบอบการปกครองแบบ Communist เข้ามาปกครองประเทศ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา ปัจจุบัน จีน ได้นำเอาระบบการปกครอง แบบประชาธิปไตยเข้ามาใช้ในการทำธุรกิจ และการค้ากับต่างประเทศ มีการเปิดเสรีทางการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น ในทุกประเทศทั่วโลก จีนยังถือได้ว่ามีสิ่งก่อสร้าง อันเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอยู่หลายสิ่ง เช่น กำแพงเมืองจีน ที่มีความยาวกว่า 6,000 กิโลเมตร นับเป็นสิ่งก่อสร้างที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก ให้มาเยือนประเทศจีน ในปัจจุบัน

ที่ตั้ง จีน ตั้งอยู่ในเอเชีย ตะวันออกไกล มีชายแดนติดกับฝั่งทะเล China sea มีชายฝั่ง อ่าว Korea มีชายฝั่ง ทะเล Yellow sea มีชายฝั่ง ทะเล South China sea จีนตั้งอยู่ ที่ละติจูด ที่ 35 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 105 องศา ตะวันออก

พื้นที่ จีน มีพื้นที่ ประมาณ 9,596,960 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับประเทศอัฟกานิสถาน ระยะทาง 76 กิโลเมตร ติดกับภูฐาน ระยะทาง 470 กิโลเมตร ติดกับพม่า ระยะทาง 2,185 กิโลเมตร ติดกับฮ่องกง ระยะทาง 30 กิโลเมตร ติดกับอินเดีย ระยะทาง 3,380 กิโลเมตร ติดกับคาซัคสถาน ระยะทาง 1,533 กิโลเมตร ติดกับเกาหลีเหนือ ระยะทาง 1,416 กิโลเมตร ติดกับคีร์กีสถาน ระยะทาง 858 กิโลเมตร ติดกับลาว ระยะทาง 423 กิโลเมตร ติดกับมาเก๊า ระยะทาง 0.34 กิโลเมตร ติดกับ มองโกเลีย ระยะทาง 4,676.9 กิโลเมตร ติดกับเนปาล ระยะทาง 1,236 กิโลเมตร ติดกับปากีสถาน ระยะทาง 523 กิโลเมตร ติดกับรัสเซีย (ตะวันออกเฉียงเหนือ) ระยะทาง 3,605 กิโลเมตร ติดกับรัสเซีย (ตะวันตกเฉียงเหนือ) ระยะทาง 40 กิโลเมตร ติดกับทาจิกิสถาน ระยะทาง 414 กิโลเมตร ติดกับเวียดนาม ระยะทาง 1,281 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลรวม ระยะทาง 14,500 กิโลเมตร

แผนที่ ประเทศ CHINA

ลักษณะภูมิประเทศ จีน มีภูมิประเทศหลายรูปแบบ ส่วนมากจะเป็นพื้นที่สูง และภูเขา มีพื้นที่ของระดับและวันจกของประเทศ เป็นทะเลทรายที่แห้งแล้ง ทางด้านตะวันออกและด้านใต้ของประเทศ เป็นที่ราบบริเวณปากแม่น้ำ ที่อุดมสมบูรณ์อันกว้างใหญ่ สลับกับที่ราบสูงและภูเขา มีพื้นที่เหมาะต่อการเพาะปลูกได้ ร้อยละ 10 มีพื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 34 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 14 พื้นที่ค้ำอื่น ๆ ร้อยละ 33 จุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ Turpan pendi ที่ระดับความสูง - 154 เมตร จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ เทือกเขาหิมาลัย ที่ระดับความสูง 8,800 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 498,720 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ จีน เป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ จึงทำให้มีลักษณะอากาศที่แตกต่างกันไปตามเขตที่ตั้งของพื้นที่ พื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจะอากาศแบบร้อนชื้น และมีอุณหภูมิสูง โดยเฉพาะในฤดูร้อน ส่วนในฤดูหนาวอากาศจะหนาวจัด อุณหภูมิถึงติดลบ บางพื้นที่มีฝนตกในฤดูหนาว และในบางพื้นที่มีหิมะตกควบคู่ไป ส่วนทางตอนเหนืออากาศค่อนข้างเย็น ในฤดูหนาว อากาศจะเย็นจัดถึงขั้นติดลบ และบางบริเวณรวมทั้งแถบเทือกเขาหิมาลัยจะมีอากาศหนาวเย็น บนพื้นที่สูงอากาศจะเย็นจัดและมีหิมะตก ส่วนทางด้านตะวันตกของประเทศ จะมีอากาศแห้งแล้งแบบทะเลทราย สลับกับทุ่งหญ้าที่แห้งแล้ง

ภัยธรรมชาติ ทางตอนใต้ของประเทศ จะมีภัยจากพายุไต้ฝุ่นมาเยือนทุกปี พร้อมทั้งนำฝนมาตกอย่างหนักในหลายบริเวณ โดยเฉพาะชายฝั่งทางด้านตะวันออกของประเทศ จะมีอุทกภัยจากน้ำท่วมทุกปี ภัยธรรมชาติอย่างอื่นใน จีน มี ภัยจากแผ่นดินไหว คินถล่ม คินถื่น และจากคลื่นยักษ์ (TSUNAMI)

ทรัพยากรธรรมชาติ จีน เป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติมากมายหลายชนิด และมีปริมาณสำรอง ของทรัพยากรธรรมชาติแต่ละชนิดในปริมาณที่มาก เช่น ถ่านหิน แร่เหล็ก น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถั่วเหลือง ปศุศ พืช ผอวง แมงกานีส โมลิบดินัม วานเดียม แมกเนไทต์ อลูมิเนียม ตะกั่ว สังกะสี ยูเรเนียม ปริมาณน้ำจำนวนมากเพื่อใช้ผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่งเป็นประเทศที่มีศักยภาพมากที่สุดในทวีปเอเชีย และมากที่สุดในโลก

ประชากร จีน มีประชากร ใน ปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 1,296,975,950 คน เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก มีประชากรอายุ 0-14 ปี ร้อยละ 25.01 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 67.88 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 7.11 อัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 0.88 อัตราการเกิด 15.95 คน ต่อ ประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.74 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ย ของประชากร 71.62 ปี

เชื้อชาติ ประชากรจีน มีเชื้อชาติ Han Chinese ร้อยละ 91.9 และนอกจากนี้ยังมีเชื้อชาติ Zhuang เชื้อชาติ Uygur เชื้อชาติ Hui เชื้อชาติ Yi เชื้อชาติ Tibetan เชื้อชาติ Miao เชื้อชาติ Manchu เชื้อชาติ Mongol เชื้อชาติ Buyi เชื้อชาติ Korean รวมกันอีก ร้อยละ 8.1

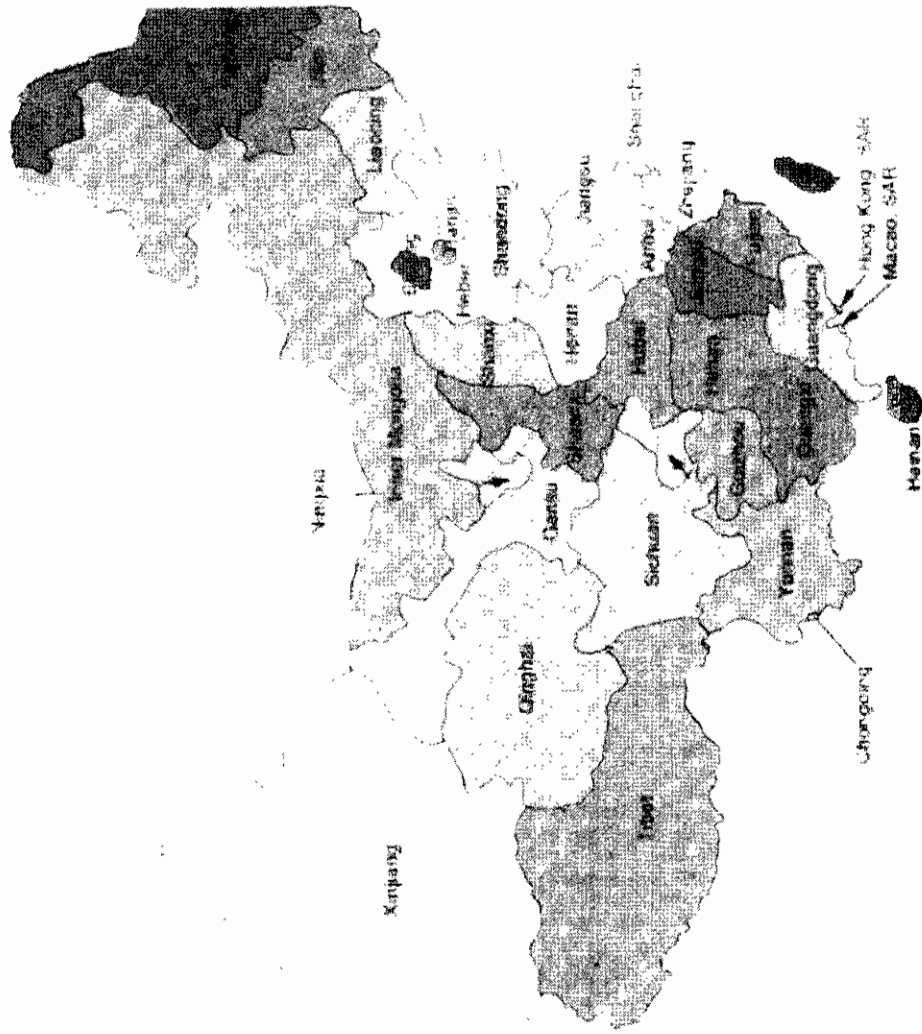
ศาสนา ประชากรจีน นับถือศาสนา Daoist (Taoist) ร้อยละ 96 ที่เหลือมีการนับถือ ศาสนา Buddhist ศาสนา Muslim รวมกัน ร้อยละ 3 และ ศาสนา Christian ร้อยละ 1

ภาษา ประชากรจีน ใช้ภาษา Mandarin เป็นภาษาราชการ และเป็นภาษาที่มีคนพูดมากที่สุดในโลก ประมาณ 875 ล้านคน และยังมีภาษาพูด ภาษา Yue (Cantonese) ภาษา Wu (Shanghainese) ภาษา Minbei (Fuzhou) ภาษา Minnan (Hokkien) ภาษา Xiang ภาษา Gam ภาษา Hakka และยังมีภาษาดั้งอีกมากมาย อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 81.5

เมืองหลวง กรุง Beijing (ปักกิ่ง)

เขตการปกครอง จีน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 จังหวัด (Sheng) และมี 5 ภูมิภาคปกครองตนเอง (Zizhiqu) มี 4 มหานครปกครองพิเศษ (Shi) มี 2 เขตการบริหารแบบพิเศษ ดังนี้ คือ

จังหวัด / ภูมิภาค/ เขต	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Anhui Sheng	Hefei	139,900	63,280,000
Fujian Sheng	Fuzhou	123,100	34,400,000
Gansu Sheng	Lanzhou	366,500	25,750,000
Guangdong Sheng	Guangzhou	197,100	77,830,000
Guizhou Sheng	Guiyang	174,000	37,990,000
Hainan Sheng	Haikou	34,300	7,960,000
Hebei Sheng	Shijiazhuang	202,700	66,990,000
Hellongjiang Sheng	Harbin	463,600	38,110,000

แผนที่ เขตการปกครอง ประเทศจีน

Henan Sheng	Zhengzhou	167,000	95,550,000
Hubei Sheng	Wuhan	187,500	59,750,000
Hunan Sheng	Changsha	210,500	65,960,000
Jiangsu Sheng	Nanjing	102,600	73,550,000
Jiangxi Sheng	Nanchang	164,800	41,860,000
Jilin Sheng	Changchun	187,000	26,910,000
Liaoning Sheng	Shenyang	151,000	41,940,000
Qinghai Sheng	Xining	721,000	5,230,000
Shaanxi Sheng	Xi'an	195,800	36,590,000
Shandong Sheng	Jinan	153,300	90,410,000
Shanxi Sheng	Taiyuan	157,100	32,720,000
Sichuan Sheng	Chengdu	488,000	86,400,000
Yunnan Sheng	Kunming	436,200	42,870,000
Zhejiang Sheng	Hangzhou	101,800	46,130,000

5 ภูมิภาคปกครองตนเอง

Guangxi Zhuangzu Zizhiqu	Nanning	220,400	47,880,000
Nei Mongol Zizhiqu	Hohhot	1,177,500	23,770,000
Ningxia Huizu Zizhiqu	Yinchuan	66,400	5,630,000
Xinjiang Uygur Zizhiqu	Wulumuqi	1,646,900	18,760,000
Xizang Zizhiqu	Lhasa	1,221,600	2,630,000

4 มหานครปกครองพิเศษ

Beijing Shi	-	16,800	14,830,000
Chongqing Shi	-	82,400	31,970,000
Shanghai Shi	-	6,200	17,540,000
Tianjin Shi	-	11,300	11,040,000

2 เขตการบริหารแบบพิเศษ

Aomen (Macao) SAR	Aomen	21	
Xianggang (Hong Kong) SAR	Victoria	1,038	
Total		9,572,900	1,296,975,950

เมืองสำคัญ	ประชากร ปี 2004
Chongqing	31,970,900
Shanghai	17,540,000
Beijing	14,830,000
Chengdu	10,570,000
Harbin	9,818,300
Tianjin	9,750,900
Shijiazhuang	8,672,700
Wuhan	7,417,900
Qingdao	6,995,700
Changchun	6,868,700
Shenyang	6,748,600
Shangzhou	6,741,400
Xi'an	6,682,200
Hangzhou	6,116,400
Zhengzhou	6,060,200
Fuzhou	5,798,200
Changsha	5,768,800
Jinan	5,535,400
Daliabn	5,432,400
Ningbo	5,352,700
Ninjing	5,323,100

Hefei	4,259,800
Nanchang	4,158,400
Kunming	3,895,800
Guiyang	3,157,200
Taiyuan	2,956,900
Nanning	2,846,300
Lanzhou	2,839,300
Hohhot	2,043,600
Urumqi	1,548,800
Xiamen	1,265,900
Xining	1,239,800
Shezhen	1,146,000
Yinchuan	943,400
Haikou	527,900

เมืองสำคัญของประเทศจีน	ประชากร ปี 2004
Shanghai	16,850,598
Beijing	14,85,426
Hong Kong SAR	6,890,000
Tianjin	5,904,023
Qingdao	5,324,868
Shenyang	4,855,280
Guangzhou	3,958,010
Wuhan	3,882,536
Tai'an	3,854,748
Harbin	3,599,404
Chengdu	3,485,834
Dalian	3,475,832

Ningbo	3,358,851
Suzhou	3,277,010
Yantai	3,208,669
Zaozhuang	3,195,974
Wuxi	3,184,985
Chongqing	3,124,704
Weifang	3,039,535
Xiangfan	2,987,978
Changchun	2,985,870
Xi'an	2,874,539
Yangzhou	2,769,900
Huaiyin	2,614,804
Nanjing	2,589,504
Hangzhou	2,484,206
Zibo	2,478,650
Anshan	2,403,946
Jinan	2,251,848
Jilin	2,224,580
Tanhua	2,215,666
Liupanshui	1,844,471
Pingdingshan	1,827,593
Xuzhou (Jiangsu Sheng)	1,827,306
Hengyang	1,814,936
Xinxiang	1,770,370
Handan	1,769,315
Zhengzhou	1,752,374
Dongwan	1,736,869
Weihai	1,733,287

Miayang	1,701,059
Guiyang	1,664,709
Wenzhou	1,650,419
Lanzhou	1,617,761
Kunming	1,611,969
Nantong	1,602,029
Linyi	1,590,160
Jiaozuo	1,578,461
Xiangtan	1,531,117
Zhuzhou	1,521,879
Tangshan	1,484,515
Tianmen	1,484,085
Jining (Shandong Sheng)	1,465,656
Dongshan	1,413,036
Changde	1,409,748
Qiqihar	1,400,591
Fuzhou (Fujian Sheng)	1,395,739
Siping	1,395,094
Dengzhou	1,391,056
Pinxiang	1,388,427
Fushun	1,388,011
Guikong	1,377,391
Shijianzhuang	1,372,109
Xuchang	1,368,850
Xiantao	1,361,240
Jiaxing	1,358,733
Jinxi	1,350,134
Changsha	1,328,950

Yulin (Hunan)	1,323,410
Chaozhou	1,293,507
Neijiang	1,289,184
Deyang	1,286,664
Zhenjiang	1,280,027
Datong	1,277,310
Shaoxing	1,271,268
Nanchang	1,262,031
Suinin	1,259,604
Xiaocan	1,255,045
Botou	1,228,772
Huainan	1,228,052
Luoyang	1,202,192
Tonghua	1,199,382
Haozhou	1,198,295
Urumqi	1,160,775
Nanning	1,159,099
Heze	1,154,798
Hefei	1,099,523
Tieling	1,097,616
Langfang	1,078,010
Yueyang	1,077,721
Macheng	1,056,597
Zhanjiang	1,048,720
Tianshui	1,039,750
Rizhao	1,027,724
Huzhou	1,027,570
Dingzhou	1,024,589

Fengcheng	1,018,911
Jingmen	1,017,021
Lianyuan	1,006,665
Fulin	1,004,712
Daqing	996,866
Qinzhou	992,399
Chaoyang	989,749
Sifen	987,301
Linhai	980,541
Zigong	977,147
Qianjiang	667,707
Dandong	660,518
Anshun	657,856
Wuxue	648,605
Hegang	647,021
Dongying	644,494
Yuanjiang	644,301
Jieshou	642,474
Liaoyang	639,553
Xiamen	639,436
Panzhuhua	631,572
Zhaotang	619,521
Anyang	616,803
Xinyu	608,213
Donglin	607,781
Baoding	594,966
Xinyi	593,451

Sanming	585,646
Yingcheng	583,805
Linfen	582,690
Xinji	581,982
Shishou	579,415
Yangquan	574,832
Yingkow	571,513
Guichi	571,068
Zhenchu	569,378
Buizhou	563,064
Anlu	557,742
Guilin	557,346
Wuhu	552,932
Changzhi	552,255
Huangshi	546,290
Heyuan	544,846
Liaryungang	537,355
Huaibel	535,823
Shangzhi	534,147
Maoming	532,715
Fuan	525,580
Shaoyang	522,725
Qinhuangdo	518,912
Shangzhou	511,326
Taonan	511,239
Yinchuan	502,080
Boutou	494,656

Yuncheng	492,291
Yichang	492,286
Zhangshu	489,178
Baihua	488,343
Zuozhou	486,589
Xichang	481,196
Dunhua	477,127
Shuangyashan	469,959
Shouzhou	469,903
Yuci	467,127
Nanping	466,995
Anqing	464,112
Danjiangkou	460,413
Xiamin	454,971
Anda	452,849
Baoji	452,286
Dangyang	446,324
Qitaihe	445,216
Ma'anshan	444,586
Hanzhong	441,706
Xinzhu	434,062
Longyan	433,621
Dali	432,235
Zhangye	430,513
Foshan	429,410
Nangong	429,351
Panjin	428,314

Linbe	425,973
Yiyang	417,667
Duyan	417,154
Chuzhou	416,926
Puqi	416,634
Yakumshi	416,043
Tongchuan	414,031
Luzhou	412,211
Liaoyuan	411,073
Chuxiong	410,530
Haikou	410,050
Dayuan	408,466
Da'an	403,897
Lengshuitan	403,684
Zalantun	402,418
Shiyan	400,823
Xiangtan (Hebei Sheng)	396,001
Jiaojing	394,516
Shahe	394,321
Zunyi	391,837
Ganzhou	391,454
Pingliang	386,325
Zicheng	384,703
Gejiu	384,569
Baiyin	382,654
Kaili	382,026
Hebi	377,346

Huangshan	376,521
Nanyang	374,600
Jingdezhen	369,995
Yulin (Shanxi)	369,335
Mishan	366,998
Chengde	365,519
Ninde	361,223
Zixing	360,813
Shashi	360,045
Hunanghua	353,330
Fujin	351,645
Zhaoqing	348,857
Hancheng	345,502
Shanwei	344,348
Beian	343,909
Zhangzhou	341,637
Hua	339,371
Baicheng	335,043
Zhuhai	331,065
Hengshui	329,781
Tieli	324,831
Lishui	323,933
Dezhou	321,381
Yuxi	321,271
Yan'an	317,313
Lengshuijiang	316,362
Shaoguan	315,487

Cangzhou	314,842
Wanxian	314,392
Putian	321,336
Uthan	310,037
Sanmenxia	309,543
Sanya	306,948
Puyang	302,077
Loudi	300,428
Wuzhou	298,915
Shaown	298,694
Ya'an	297,590
Baise	297,377
Daxian	295,202
Jiuquan	294,080
Yanji	293,069
Hechi	289,844
Ji'an	288,501
Jiangmen	284,935
Tongren	284,344
Shizuishan	282,945
Longzing	279,611
Dong chuan	279,456
Nanchong	279,1798
Huizhou	274,689
Xinyang	273,175
Xifeng	270,435
Xuzhou	257,705

Yining	257,073
Tongling	256,458
Zhumadian	249,162
Kaiyuan	248,303
Houzhou	248,163
Zhoukou	245,718
Shangqiu	244,581
Aksu	243,448
Wuchuang	243,141
Chenzhou	233,917
Fuyang	232,349
Meizhou	232,098
Jisou	230,621
Beihai	229,907
Ulan Hot	229,136
Qingtongxia	215,040
Kashi	214,624
Hami	212,104
Wuyishan	206,620
Changi	206,594
Korla	203,025
Turpan	200,092
Hailer	199,600
Jining (Shanxi Sheng)	193,085
Lu'an	191,447
Luohe	187,792
Tanchun	183,755

Homa	178,480
Karamay	173,926
Shihezi	170,631
Linxia	168,714
Shangrao	167,570
Artux	163,710
Yumen	158,610
Jincheng	156,907
Dongsen	147,026
Lhasa	139,822
Hetian	137,824
Manzhouli	137,790
Yintan	135,222
Altay	128,626
Heihe	123,095
Tumen	122,579
Bodong	116,470
Dunhuang	112,756
Jiayuguan	109,987

เมือง ปักกิ่ง (Beijing)

เขต	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Changping Xian	1,430.0	549,900
Chaoyang Qu	470.8	2,099,000
Chongwen Qu	15.9	489,000

Daxing Qu	1,012.0	686,000
Dongcheng Qu	24.7	778,000
Fangshan Xian	1,866.7	842,000
Fengtai Qu	304.2	1,199,000
Haidian Qu	426.0	2,189,000
Huairou Xian	2,557.3	296,000
Mentougou Qu	1,331.3	282,000
Miyun Xian	2,335.6	459,000
Pinggu Xian	1,075.0	442,000
Shijingshan Qu	81.8	434,000
Shunyi Qu	980.0	625,000
Tongzhou Qu	870.0	705,000
Xicheng Qu	30.0	909,000
Xuanwu Qu	16.5	658,000
Yanqing Xian	1,980.0	284,000
Total	16,807.8	14,850,000

เมืองเทียนจิน (Tianjin)

เขต	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Baodi Xian		659,900
Beichen Qu		457,800
Dagang Qu		398,700
Dongli Qu		451,300
Hangu Qu		178,800
Hebei Qu		645,600

Hedong Qu	732,300
Heping Qu	322,300
Hexi Qu	791,400
Hongqiao Qu	539,100
Ji Xian	805,700
Jinghai Xian	547,500
Jinnan Qu	426,100
Nankai Qu	872,100
Ninghe Xian	364,200
Tanggu Qu	561,600
Wuqing Qu	823,800
Xiqing Qu	442,600
Total	11,008,800

เมือง เฮนาน (Henan)

เขต	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Anyang Shi		5,125,135
Habi Shi		1,368,477
Jiaozou Shi		3,892,136
Kaifeng Shi		4,637,328
Luohe Shi		4,724,973
Louyang Shi		6,156,510
Nanyang Shi		19,119,456
Pingdingshan Shi		4,802,698
Puyang Shi		5,544,503

Sanmenxia Shi		4,045,609
Shangqiu Shi		14,625,072
Xinxiang Shi		5,331,760
Xinyang Shi		13,598,140
Xuchang Shi		8,391,270
Zhengzhou Diqu		6,153,573
Zhumadian Diqu		10,268,725
Total	167,000	125,809,220

เมือง ซานตง (Shandong)

เขต	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Binzhou Shi	Binzhou Shi	9,446	3,564,100
Dezhou Shi	Dezhou Shi	10,356	5,293,700
Dongying Shi	Dongying Shi	7,932	1,793,000
Heze Shi	Heze Shi	12,238	8,098,000
Jinan Shi	Jinan Shi	9,625	5,921,700
Jining Shi	Jining Shi	11,270	7,740,300
Laiwu Shi	Laiwu Shi	2,246	1,233,500
Liaocheng Shi	Liaocheng Shi	8,715	5,411,900
Linyi Shi	Linyi Shi	17,184	9,942,600
Qingdao Shi	Qingdao Shi	11,024	7,494,200
Rizhao Shi	Rizhao Shi	5,310	2,686,200
Tai'an Shi	Tai'an Shi	7,761	5,334,600
Weifang Shi	Weifang Shi	15,782	8,495,300
Weihai Shi	Weihai Shi	5,436	2,597,000

Yantai Shi	13,746	6,635,700
Zaozhuang Shi	4,550	3,546,600
Zibo Shi	5,937	4,184,800
Total	156,219	89,973,200

เมือง กวางตง (Guangdong)

เขต	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Chaozhou Shi		2,402,200
Dongguan Shi		6,445,700
Foshan Shi		5,337,900
Guangzhou Shi		9,943,000
Heyuan Shi		2,265,200
Huizhou Shi		3,216,300
Jiangmen Shi		3,950,300
Jieyang Shi		5,237,400
Maoming Shi		5,239,700
Meizhou Shi		3,802,000
Qingyuan Shi		3,147,700
Shantou Shi		4,671,100
Shanwei Shi		2,453,100
Shaoguan Shi		2,735,100
Shenzhen Shi		7,008,400
Yangjiang Shi		2,170,400
Yunfu Shi		2,152,900
Zhanjiang Shi		6,072,900

Zhaoqing Shi	3,371,400
Zhongsan Shi	2,363,500
Zhuhai Shi	1,235,600
Total	85,221,800

เศรษฐกิจ จากปี ค.ศ. 1978 เป็นต้นมา จีน เริ่มจะเป็นประเทศผู้นำในด้านความก้าวหน้า ทางด้านการเติบโตของเศรษฐกิจและการค้าในภูมิภาคเอเชีย หลังจากที่จีน เคยยึดนโยบายเศรษฐกิจ ตามแบบของรัสเซียมาเป็นเวลายาวนาน ปัจจุบัน จีนได้เปิดตลาดการค้าขายแบบเสรี กับต่างประเทศมากยิ่งขึ้น และละทิ้งนโยบาย แบบ Communist ที่เข้มงวดแก่ประชาชนและชุมชนในการดำเนินชีวิต มาเป็นนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนค้าขายได้อย่างเสรี ให้ทุกคนขยันทำงาน และขยันค้าขายเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของตนเองและเพื่อครอบครัว ในปัจจุบัน จีน จึงถือเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ขาย และผู้ซื้อ รายใหญ่ของโลก ที่ทุกประเทศต้องการที่จะทำการค้าขายด้วย ในประเทศมีการสร้างงานในชนบทมากขึ้น ทั้งทางด้านการเกษตร และการอุตสาหกรรม มีการส่งเสริมการลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อดึงชาวต่างชาติให้มาลงทุนในจีน เพื่อการนำเทคโนโลยี ต่าง ๆ เข้ามาในประเทศมากยิ่งขึ้น รายได้ของประเทศจึงอยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 15 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 50 ภาคบริการ ร้อยละ 35

แรงงาน จีน มีแรงงานในประเทศ ประมาณ 790 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 45 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 26 ภาคบริการ ร้อยละ 29 อัตราการว่างงานส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตเมือง ร้อยละ 11

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมเหมืองถ่านหิน อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรการก่อสร้าง อุตสาหกรรมเส้นลวดพันโคนาโม อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องประดับ อุตสาหกรรมรองเท้าผ้าใบ อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมซีเมนต์ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมผลิตของเด็กเล่น อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตเครื่องมือสื่อสาร

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ข้าวสาลี มันฝรั่ง มันสำปะหลัง ถั่ว ชา ข้าวโพง ข้าวบาร์เลย์ ฝ้าย พืชเพื่อผลิตน้ำมัน หนุ ผลผลิตจากประมงทะเล

สินค้าส่งออก มี เครื่องจักรและอุปกรณ์ สิ่งทอและเสื้อผ้า รองเท้า ของเด็กเล่น อุปกรณ์สำหรับออกกำลังกาย แร่เชื้อเพลิง ส่งไปที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 21 ส่องกง ร้อยละ 18 ญี่ปุ่น ร้อยละ 17 เกาหลีใต้ เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ สิงคโปร์ ได้หวัน สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรและอุปกรณ์ แร่เชื้อเพลิง พลาสติก เหล็กเส้น เติมน้ำมัน

พลังงาน พลังงานได้จาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 79.82 พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 18.98 พลังงานนิวเคลียร์ ร้อยละ 1.2 พลังงานด้านอื่นๆ ร้อยละ 0.1

หน่วยเงินตรา จีน ใช้เงินสกุล Yuan (CNY)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ AfDB
- องค์การ APEC
- องค์การ ARF (dialogue partner)
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN (dialogue partner)
- องค์การ BIS
- องค์การ CCC
- องค์การ CDB (non - regional)
- องค์การ ESCAP
- องค์การ FAO
- องค์การ G-77
- องค์การ IAEA
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAO
- องค์การ ICC
- องค์การ ICFTU
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDA

องค์การ IFAD
องค์การ IFC
องค์การ IFRC
องค์การ IHO
องค์การ ILO
องค์การ IMF
องค์การ IMO
องค์การ Inmarsat
องค์การ Intelsat
องค์การ Interpol
องค์การ IOC
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ LAIA (observer)
องค์การ MINURSO
องค์การ NAM (observer)
องค์การ OPCW
องค์การ PCA
องค์การ UN
องค์การ UN security council
องค์การ UNAMSIL
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNHCR
องค์การ UNIDO
องค์การ UNIKOM
องค์การ UNITAR

องค์การ UNMEE
 องค์การ UNTAET
 องค์การ UNTSO
 องค์การ UNU
 องค์การ UPU
 องค์การ WHO
 องค์การ WIPO
 องค์การ WMO
 องค์การ WToO
 องค์การ WTrO (observer)
 องค์การ ZC

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 67,824 กิโลเมตร (เป็นรถไฟฟ้า ระยะทาง 13,562 กิโลเมตร และ ระยะทาง 20,250 กิโลเมตร เป็นรถไฟรางคู่) ไม่รวมระยะทางอีก 3,800 กิโลเมตร เป็นรถไฟในเขตอุตสาหกรรม และไม่รวมระยะทางกำลังก่อสร้างเพิ่มอีก ในปัจจุบัน 68,800 กิโลเมตร

ทางถนน ระยะทาง 272,300 กิโลเมตร (ระยะทาง 16,500 กิโลเมตรเป็นทางด่วนพิเศษ)

ทางน้ำ ระยะทาง 110,000 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันดิบ ระยะทาง 9,470 กิโลเมตร
 เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 580 กิโลเมตร
 เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ ระยะทาง 9,583 กิโลเมตร

สนามบิน มี 495 แห่ง

เมืองท่า	มี	เมือง Dalian
		เมือง Fuzhou
		เมือง Guangzhou
		เมือง Haikou
		เมือง Huangpu
		เมือง Lianyungang
		เมือง Nanjing
		เมือง Nantong
		เมือง Ningbo
		เมือง Qingdao
		เมือง Qinhuangdao
		เมือง Shanghai
		เมือง Shantou
		เมือง Tianjin
		เมือง Xiamen
		เมือง Xingang
		เมือง Yantai
		เมือง Zhanjiang

เรือขนส่งสินค้า มี 1,785 ลำ

เขตปกครองพิเศษฮ่องกง แห่งจีน

(Hong Kong)

ฮ่องกง เคยอยู่ในความปกครองของอังกฤษ มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1841 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 จีน ได้เข้ามามีส่วนร่วมร่วมกับอังกฤษ ในการปกครองฮ่องกง จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1997 ฮ่องกง ได้กลายมาเป็นเขตปกครองพิเศษ ขึ้นตรงกับประเทศจีน ภายใต้สัญญาที่ว่า “One Country, Two Systems”

ที่ตั้ง ฮ่องกง ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ระหว่าง South China Sea และ จีนแผ่นดินใหญ่ อยู่ที่ละติจูดที่ 22 องศา เหนือ ลองจิจูดที่ 114 องศา ตะวันออก

พื้นที่ ฮ่องกง มีพื้นที่ ประมาณ 1,092 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับ จีน 30 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 733 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ ของ เกาะฮ่องกง ประกอบด้วยพื้นที่สูง และภูเขาสูงที่มีความลาดชัน ของพื้นที่มาก ส่วนทางตอนเหนือของเกาะ จะมีพื้นที่ราบสลับไปกับพื้นที่ต่ำ ชายฝั่งทะเล มีพื้นที่เหมาะในการเพาะปลูก ได้ร้อยละ 6 พื้นที่เหมาะปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 1 พื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 1 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 20 พื้นที่ด้านอื่นๆ ร้อยละ 72 มีจุดสูงสุดของประเทศอยู่ที่ Tai Mo Shan ที่ระดับความสูงประมาณ 958 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 20 ตารางกิโลเมตร

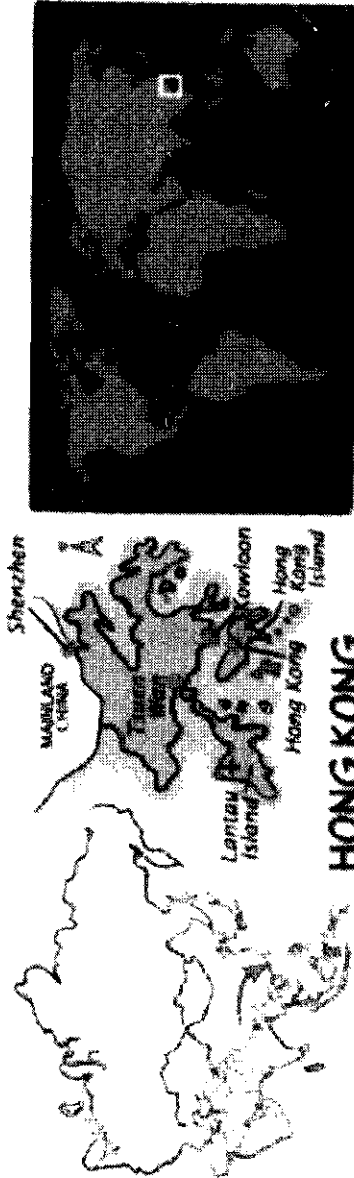
ทรัพยากรธรรมชาติ ฮ่องกง มีพื้นที่เหมาะในการสร้างท่าเรือน้ำลึก เหมาะเป็นเมืองท่า และมี สินแร่เฟลด์สปาส์

ประชากร ฮ่องกง มีประชากร ในปี ค.ศ. 2007 ประมาณ 7,816,302 คน มีอายุประชากร 0 - 14 ปี ร้อยละ 18 ประชากรอายุ 15 - 64 ร้อยละ 71 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 11 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 1.35 ต่อปี อัตราการเกิด 11.29 คนต่อประชากร 1000 คน อัตราการตาย 5.93 คน ต่อประชากร 1000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 79.54 ปี

เชื้อชาติ ชาวฮ่องกง มีเชื้อชาติ Chinese ร้อยละ 95 เชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ 5

ศาสนา ในฮ่องกง มีการนับถือศาสนา ตามความเชื่อของแต่ละบุคคล ร้อยละ 90 และมีการนับถือศาสนา Christ ร้อยละ 10

ภาษา ประชากรใน ฮ่องกง พูดภาษา Chinese ภาษา English ทั้ง 2 ภาษาเป็นภาษาราชการ อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 92.2

แผนที่ ประเทศ HONG KONG

เมืองสำคัญของเกาะ มี

เมือง Hong Kong

เมือง Kowloon

เมือง Tsuen Wan

เศรษฐกิจ ฮ่องกง มีระบบการค้าแบบเสรี ประเทศมีรายได้สูง จากการส่งสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ทั้งที่ทรัพยากรธรรมชาติบนเกาะมีจำกัด ส่วนอาหารและวัตถุดิบต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ค่าครองชีพของประชากรในประเทศสูงมาก รายได้ของประเทศมาจากภาคการเกษตร ร้อยละ 0.1 มาจากภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 14.7 มาจากภาคการบริการ ร้อยละ 85.2

แรงงาน ฮ่องกง มีแรงงานในประเทศประมาณ 3.86 ล้านคน อยู่ในบริการ ร้านอาหาร โรงแรม ร้อยละ 31.9 งานบริการสังคม ร้อยละ 9.9 งานโรงงาน ร้อยละ 9.2 งานการเงิน การประกันภัย รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 13.1 การขนส่ง และการสื่อสาร ร้อยละ 5.7 การก่อสร้าง ร้อยละ 2.6 ด้านอื่นๆ ร้อยละ 27.6 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 6

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมผลิตของเด็กเล่น อุตสาหกรรมผลิตนาฬิกา

เกษตรกรรม มี ปลูก ผัก และผลไม้ ชนิดต่าง การเลี้ยง สัตว์ปีก

สินค้าส่งออก มี เครื่องนุ่งห่ม สิ่งทอ เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องใช้ไฟฟ้า นาฬิกา ส่งไปจำหน่ายที่ จีน ร้อยละ 34 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 23 ญี่ปุ่น ร้อยละ 5 เยอรมัน ร้อยละ 4 อังกฤษ ร้อยละ 3 สิงคโปร์ ร้อยละ 2

สินค้านำเข้า มี อาหาร อุปกรณ์การขนส่ง วัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรม สินค้าสำนักงาน น้ำมัน นำเข้าจาก จีน ร้อยละ 41 ญี่ปุ่น ร้อยละ 13 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 8 ใต้หวัน ร้อยละ 7 เกาหลีใต้ ร้อยละ 5 สิงคโปร์ ร้อยละ 4

หน่วยการเงิน ใช้สกุลเงิน Hong Kong dollar (HK\$)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ

มี องค์การ APCE

องค์การ AsDB

องค์การ BIS

องค์การ CCC

องค์การ ESCAP(associate)

องค์การ ICFTU

องค์การ IMO (Observer)

องค์การ Intersat (Subburean)

องค์การ IOC

องค์การ ISO (Correspondent)

องค์การ WCL

องค์การ WMO

องค์การ WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 38 กิโลเมตร (เป็นรถไฟไฟฟ้า)

ทางถนน ระยะทาง 1,845 กิโลเมตร

สนามบิน 3 แห่ง

เมืองท่า เมือง Hong Kong

เรือขนส่งสินค้า จำนวน 275 ลำ

เขตปกครองพิเศษ มาเก๊า
(MACAU)

มาเก๊า เคยอยู่ในอาณานิคมของโปรตุเกส มาตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 19 มาเก๊า ถือว่าเป็น อาณานิคมชาติแรกของยุโรป ที่ตั้งอยู่ในตะวันออกไกล ต่อมาจีน และ โปรตุเกส ได้ร่วมกัน ปกครองมาเก๊า ใน ปี ค.ศ. 1984 และต่อมา ในปี ค.ศ. 1999 มาเก๊า ได้กลายเป็นเขตปกครองพิเศษของจีน ภายใต้นโยบาย “One Country, Two Systems” ปัจจุบัน มาเก๊า ก็ยังคงมีนโยบายการค้าขายแบบเสรี และได้ดำเนินการมาตลอด

ที่ตั้ง มาเก๊า ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ระหว่าง ทะเลจีนใต้ และ จีนแผ่นดินใหญ่ มีเกาะสำคัญอยู่ 3 เกาะ อยู่ในความปกครองของมาเก๊า คือ

เกาะ Macau

เกาะ Taipa

เกาะ Coloane

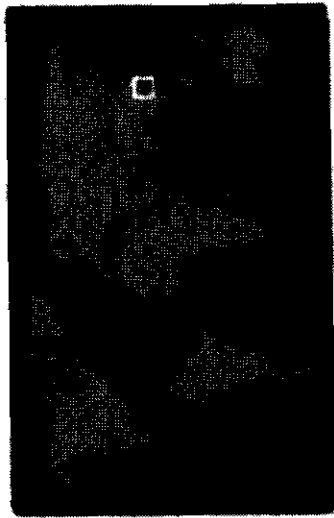
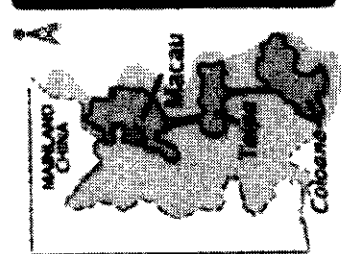
มาเก๊า ตั้งอยู่ที่ ละติจูด 22 องศา ลองจิจูด ที่ 113 องศา ตะวันออก

พื้นที่ มาเก๊า มีพื้นที่ ประมาณ 21 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับ จีน แผ่นดินใหญ่ ระยะทางประมาณ .34 กิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลประมาณ 20 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ โดยทั่ว มาเก๊า จะมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ มีพื้นที่ใช้ปลูกพืชอาหารได้ ประมาณ ร้อยละ 2 มีพื้นที่ใช้สอยด้านอื่นๆ ร้อยละ 98 ส่วนมากจะเป็นสิ่งก่อสร้างและที่อยู่อาศัย จุดต่ำสุดของพื้นที่ อยู่ที่ South China sea ที่ระดับความสูงประมาณ 0 เมตร จุดสูงสุดของพื้นที่ อยู่ที่ Coloane alto ที่ระดับความสูง 174 เมตร

ลักษณะอากาศ สภาพอากาศแบบโดยทั่วไป จะมีอากาศแบบร้อนชื้น ในบริเวณชายฝั่งทะเล จะมีอากาศค่อนข้างเย็น ส่วนในฤดูร้อนอากาศอบอุ่น

ประชากร มาเก๊า มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 452,594 คน มีประชากรอายุ 0 - 14 ปี ร้อยละ 23 ประชากร อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 69 ประชากรอายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 8 มีอัตราการเพิ่ม ของประชากร ร้อยละ 1.83 ต่อปี มีอัตราการเกิด 12.54 คน ต่อประชากร 1000 คน อัตราการตาย 3.64 คน ต่อประชากร 1000 คน มี อายุเฉลี่ยของ ประชากร 81.6 ปี

แผนที่ ประเทศ MACAU

เชื้อชาติ ประชาชน มาเก๊า มีเชื้อชาติ จีน ร้อยละ 95 และยังมี เชื้อชาติ Macanese และ เชื้อชาติ Portuguese

ศาสนา ประชาชน มีการนับถือ ศาสนา Buddhist ร้อยละ 50 ศาสนา Roman Catholic ร้อยละ 15 ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 35

ภาษา ประชาชน มีการพูด ภาษา Portuguese และ ภาษา Chinese (contonese) รวมกัน ประมาณ ร้อยละ 90

เศรษฐกิจ รายได้เข้าประเทศของ มาเก๊า มาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นหลัก และ ยังมีรายได้มาจาก การเปิดบ่อนคาสิโน จากสินค้าโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม สิ่งทอ อุตสาหกรรมผลิตของเด็กเล่น อุตสาหกรรมดอกไม้ไฟ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนสินค้าบางอย่าง ต้องพึ่งเงินแผ่นดินใหญ่ คือ อาหาร น้ำดื่ม และพลังงานเชื้อเพลิง รายได้ของประเทศ มาจากภาคการเกษตร ร้อยละ 1 มาจากภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 40 จากภาคการบริการ ร้อยละ 59

แรงงาน มาเก๊า มีกำลังแรงงาน ในประเทศประมาณ 285,117 คน อยู่ในภาค อุตสาหกรรม ร้อยละ 31 ร้านอาหารและงานโรงแรม ร้อยละ 28 งานบริการ ร้อยละ 41 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 6.9

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรม ผลิตของเล่น อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้สำนักงาน อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบ่อนคาสิโน อุตสาหกรรมดอกไม้ไฟ

เกษตรกรรม มี การปลูกข้าว และผักและผลไม้ ต่างๆ

พลังงาน พลังงาน ที่ใช้ใน มาเก๊า มาจากพลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 100

สินค้าส่งออก มีส่งออก สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ของเด็กเล่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกล ส่งไปจำหน่ายที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 48 ประเทศในกลุ่มยุโรป 31 ส่องกง ร้อยละ 8 จีน ร้อยละ 7

สินค้านำเข้า มีนำเข้า วัตถุดิบ เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม อาหาร สินค้า สำนักงาน เชื้อเพลิง น้ำดื่ม นำเข้าจาก จีน ร้อยละ 33 ส่องกง ร้อยละ 24 ประเทศ ในยุโรป ร้อยละ 11 ใต้หวัน ร้อยละ 10 ญี่ปุ่น ร้อยละ 8

หน่วยเงินตรา มาเก๊า ใช้เงินสกุล Pataca (P)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ

มี องค์การ CCC

องค์การ ESCAP (associate)

องค์การ IMO (associate)

Interpol (Subbureau)

UNESCO (associate)

WMO

WTO (associate)

WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางถนน ระยะทาง ประมาณ 56 กิโลเมตร

สนามบิน 1 แห่ง

เมืองท่า Macau

ประเทศญี่ปุ่น

(Japan)

ญี่ปุ่น เป็นเพียงประเทศเดียวในทวีปเอเชีย ที่ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เป็นประเทศที่มีการปกครองแบบระบอบกษัตริย์มาช้านาน และมีความเจริญรุ่งเรืองมาตลอดระยะเวลาหลายร้อยปี ที่ผ่านมามีทั้งด้านประเพณี ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านศาสนา ด้านอุตสาหกรรมและด้านเทคโนโลยี ที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก ถึงแม้ญี่ปุ่นจะเป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นวัตถุดิบ ในการป้อนโรงงานอุตสาหกรรมอยู่หลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุต่าง ๆ และทรัพยากรน้ำมัน แต่ญี่ปุ่นก็มีผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรมในเกือบทุกประเภท ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าด้านวิศวกรรมและรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เป็นสินค้าที่ญี่ปุ่นได้ส่งไปจำหน่ายยังทุกประเทศในโลก ไม่เว้นแม้แต่ประเทศที่มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ได้เอง ก็นำเข้ารถยนต์จากญี่ปุ่นเช่นกัน

ญี่ปุ่น เคยแพ้สงครามโลกให้แก่กลุ่มพันธมิตร ในสงครามโลก ครั้งที่ 2 แต่หลังจากแพ้สงคราม ญี่ปุ่นกลับกลายเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจมากที่สุดของโลก เป็นประเทศที่มีกำลังสำรองทางการค้าและด้านเศรษฐกิจมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอุตสาหกรรมหลายๆประเทศ ของโลกในปัจจุบัน

ที่ตั้ง ญี่ปุ่น ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกไกล ลักษณะของประเทศเป็นหมู่เกาะ ที่ประกอบไปด้วย เกาะหลัก 4 เกาะใหญ่ คือ เกาะ Hokkaido ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของกลุ่มเกาะ Honshu เป็นเกาะที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุด และเป็นที่ตั้งของเมืองหลวง กรุงโตเกียว เกาะ Shikoku และเกาะ Kyushu นอกจาก 4 เกาะใหญ่แล้ว ยังมีเกาะเล็กเกาะน้อยอีก หลายร้อยเกาะ หมู่เกาะของญี่ปุ่น ตั้งอยู่ระหว่างตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก และ Sea of Japan อยู่ทางตะวันออกของคาบสมุทรเกาหลี ที่ละติจูด ที่ 76 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 138 องศา ตะวันออก

พื้นที่ ญี่ปุ่น มีพื้นที่ ประมาณ 377,835 ตารางกิโลเมตร พื้นที่นี้รวมทั้งหมู่เกาะเล็กๆ ด้วย คือ

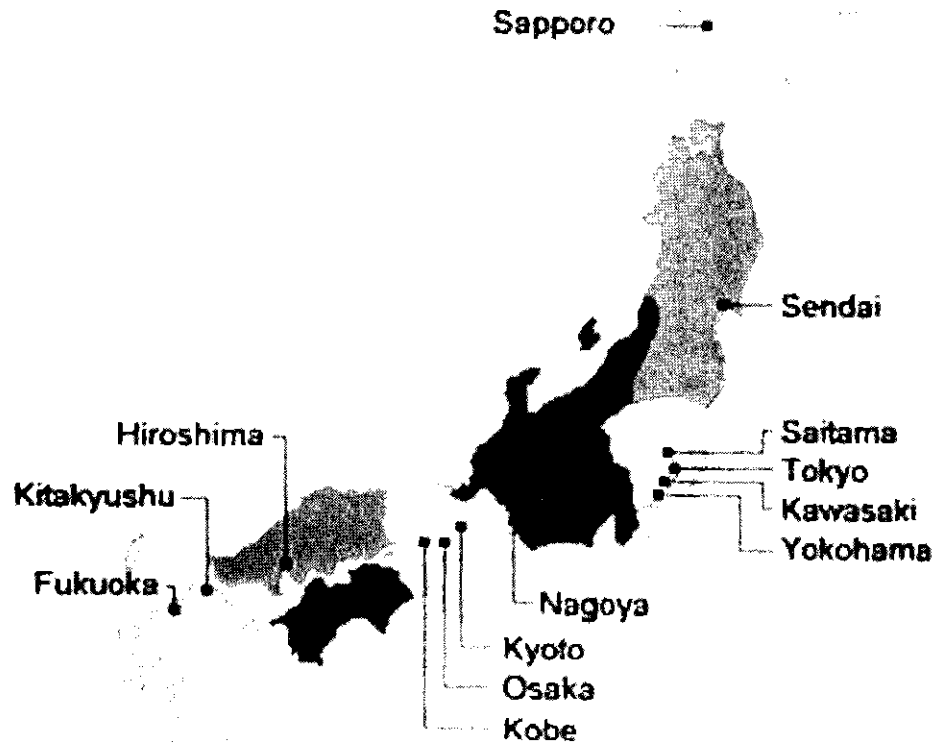
เกาะ Bonin (Ogasawara Gunto)

เกาะ Daito - Shoto

เกาะ Minami - Jima

แผนที่ ประเทศ JAPAN

เกาะ Okino - tori - Shima

เกาะ Ryukyu (Nansei - Shoto)

หมู่เกาะ Volcano (Kazan - retto)

มีชายฝั่งทะเลรวม 29,751 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิประเทศของญี่ปุ่น ส่วนมากเป็นพื้นที่ขรุขระ บางแห่งมีความสลับซับซ้อนของภูเขาและหุบเขา เป็นสภาพพื้นที่สูงและภูเขาสูงจำนวนมาก ในประเทศมีพื้นที่ราบน้อยมาก มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก ร้อยละ 11 พื้นที่ทุ่งหญ้า ร้อยละ 2 พื้นที่ปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 1 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 67 พื้นที่ค้ำอื่น ๆ ร้อยละ 19 มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 27,820 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ ญี่ปุ่น มีลักษณะอากาศ แบบร้อนชื้น ในภูมิภาคของหมู่เกาะทางตอนใต้ ส่วนพื้นที่กุ่มหมู่เกาะทางตอนเหนือ จะมีสภาพอากาศหนาวเย็นในบางพื้นที่ และบนภูเขาสูง จะมีหิมะปกคลุมตลอดเวลา

ภัยธรรมชาติ ในพื้นที่ของหมู่เกาะญี่ปุ่น บางเกาะจะมีการปะทุของภูเขาไฟในทุกปี บางปีความเสียหายจากภัยธรรมชาติ มาจากพายุไต้ฝุ่น และมาจากคลื่นยักษ์ (Tsunamis)

ทรัพยากรธรรมชาติ ญี่ปุ่น เป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุหลายชนิด ถึงมืออยู่ ก็ไม่มากพอที่จะส่งเสริมการอุตสาหกรรมในประเทศ วัตถุดิบที่มาป้อนโรงงานอุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดในประเทศจึงมาจากการนำเข้าจากต่างประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติที่ญี่ปุ่นมีศักยภาพมากคือ พลังน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และทรัพยากรจากประมงทะเล

ประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ญี่ปุ่น มีประชากร ประมาณ 127,998,834 คน มีประชากรอายุ 0 - 14 ปี ร้อยละ 14.64 ประชากร อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 67.83 ประชากรอายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 17.53 อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 0.17 อัตราการเกิด 10.04 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 8.34 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร ประมาณ 80.8 ปี

เชื้อชาติ มี เชื้อชาติ Japanese ร้อยละ 99.4 เชื้อชาติ Korean ร้อยละ 0.6

ศาสนา ประชากร ของญี่ปุ่น นับถือ ศาสนา Shinto และ Buddhist ร้อยละ 84 ศาสนา Christian และ อื่น ๆ ร้อยละ 16

ภาษา ชาวญี่ปุ่น พุคภาษา Japanese ร้อยละ 100 อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 99

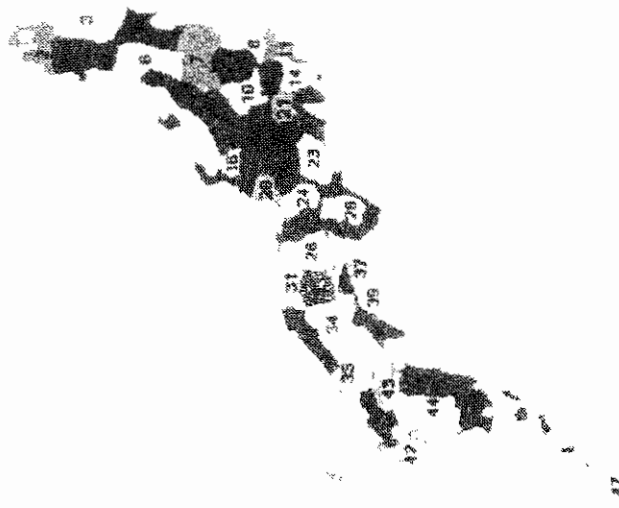
เมืองหลวง กรุง Tokyo มีประชากร ประมาณ 31 ล้านคน

เขตการปกครอง ญี่ปุ่น แบ่งการปกครอง ออกเป็น 8 ภูมิภาค และอีก 47 จังหวัด (Prefectures) คือ

ภูมิภาค/จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Hokkaido	Sapporo	83,452	5,683,062
Tohoku		63,983	9,817,583
Akita – ken	Akita	11,434	1,189,273
Aomori – ken	Aomori	9,234	1,475,728
Fukushima – ken	Fukushima	13,782	2,126,935
Iwate – ken	Morioka	15,278	1,416,180
Miyagi – ken	Sendai	6,861	2,365,320
Yamagata – ken	Yamagata	7,394	1,244,147
Kanto		32,145	40,427,111
Chiba – ken	Chiba	4,996	5,926,285
Gumma – ken	Maebashi	6,363	2,024,852
Ibaraki – ken	Mito	6,094	2,985,676
Kanagawa – ken	Yokohama	2,415	8,483,374
Saitama – ken	Urawa	3,767	6,938,006
Tochigi – ken	Utsonomiya	6,408	2,004,817
Tokyo – to	Tokyo	2,102	14,064,101

Japan is divided into 47 prefectures:

1

- 1 Hokkaido
- 2 Aomori
- 3 Iwate
- 4 Akita
- 5 Miyagi
- 6 Yamagata
- 7 Fukushima
- 8 Ibaraki
- 9 Tochigi
- 10 Gumma
- 11 Chiba
- 12 Saitama
- 13 Tokyo
- 14 Kanagawa
- 15 Niigata
- 16 Toyama
- 17 Ishikawa
- 18 Nagano
- 19 Gifu
- 20 Fukuji
- 21 Yamanashi
- 22 Shizuoka
- 23 Aichi
- 24 Shiga
- 25 Kyoto
- 26 Hyogo
- 27 Mie
- 28 Nara
- 29 Osaka
- 30 Wakayama
- 31 Tottori
- 32 Shimane
- 33 Okayama
- 34 Hiroshima
- 35 Yamaguchi
- 36 Kagawa
- 37 Tokushima
- 38 Ehime
- 39 Kochi
- 40 Fukuoka
- 41 Saga
- 42 Nagasaki
- 43 Oita
- 44 Kumamoto
- 45 Miyazaki
- 46 Kagoshima
- 47 Okinawa

Chubu		61,566	21,626,978
Aichi – ken	Nagoya	5,116	7,043,300
Fukui – ken	Fukui	4,189	828,344
Gifu – ken	Gifu	10,209	2,107,700
Ishikawa – ken	Kanazawa	4,185	1,180,377
Nagano – ken	Nagano	12,598	2,215,168
Niigata – ken	Niigata	10,939	2,475,733
Shizuoka – ken	Shizuoka	7,328	3,767,333
Toyama – ken	Toyama	2,801	1,120,851
Yamanashi – ken	Kofu	4,201	888,172
Kinki		32,929	22,712,924
Hyogo – ken	Kobe	8,391	5,550,574
Kyoto – ken	Kyoto	4,613	3,644,391
Mie – ken	Tsu	5,761	1,857,339
Nara – ken	Nara	3,691	1,442,795
Osaka – fu	Osaka	1,893	8,805,081
Shiga – ken	Otsu	3,855	1,342,832
Wakayama – ken	Wakayama	4,725	1,069,912
Chugoku		31,808	7,732,499
Hiroshima – ken	Hiroshima	8,476	2,878,915
Okayama – ken	Okayama	7,008	1,950,828
Shimane – ken	Matsue	6,707	761,503
Tottori – ken	Tottori	3,507	613,289
Yamaguchi – ken	Yamaguchi	6,110	1,527,964

Shikoku		18,786	4,154,033
Ehime – ken – ken	Matsuyama	5,676	1,493,092
Kagawa – ken – ken	Takamatsu	1,861	1,022,890
Kochi – ken – ken	Kochi	7,104	813,943
Tokushima – ken	Tokushima	4,145	824,108
Kyushu		42,163	14,763,715
Fukuoka – ken	Fukuoka	4,837	5,015,633
Kagoshima – ken	Kagoshima	9,132	1,786,194
*Kumamoto – ken	Kumamoto	6,907	1,859,344
Miyazaki – ken	Miyazaki	6,684	1,170,007
Nagasaki – ken	Nagasaki	4,092	1,516,523
Oita – ken	Oita	5,804	1,221,140
Okinawa – ken	Naha	2,268	1,318,220
Saga – ken	Saga	2,439	876,654
Total		377,855	127,998,843

เศรษฐกิจ ญี่ปุ่น เป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่ก้าวหน้า และเข้มแข็งมากที่สุด
 ในโลกอีกประเทศหนึ่ง ในปัจจุบัน เศรษฐกิจของประเทศมาขึ้นตัวอย่างรวดเร็วจาก
 การแพ้สงครามโลก ครั้งที่ 2 ระบบเศรษฐกิจเกือบทุกประเภทแม้จะมีความอิสระในการบริหาร
 งานโดยเอกชน แต่ถ้าเกิดปัญหาในการจัดการ รัฐบาลจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ไม่
 ว่าจะเป็นเงินทุนหรือการค้าประกัน ในการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ญี่ปุ่นเป็นผู้นำเข้าวัตถุดิบ
 รายใหญ่ของโลก เพื่อแปรสภาพเป็นสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ
 ทั้งสินค้าด้านการเกษตร และสินค้าด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมยานยนต์ เป็นสินค้าที่นำ
 รายได้เข้าประเทศมากที่สุด และเป็นสินค้าที่ส่งไปจำหน่ายในทุกประเทศทั่วโลก และยังมีศูนย์
 การผลิตที่ใหญ่มากในอีกหลายประเทศ ในทุกทวีป โดยมีวิศวกรคุมงานโดยตรงจากญี่ปุ่น ราย
 ได้ของประเทศมาจากภาคการเกษตร ร้อยละ 2 ภาค อุตสาหกรรม ร้อยละ 35 ภาคบริการ
 ร้อยละ 63

กำลังแรงงาน ญี่ปุ่น มีกำลังแรงงานในประเทศ ประมาณ 81.7 ล้านคน แรงงานอยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 5 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 30 ภาคบริการ ร้อยละ 65

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมที่สำคัญหลายประเภท คือ อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเครื่องมือและเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมอู่ต่อเรือ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมผลิตโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมการปลูกป่าไม้

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว หัวผักกาดหวาน เพื่อผลิตน้ำตาล ผักต่างๆ ผลไม้ หนุ่ย สัตว์ปีก ผลิตภัณฑ์นม ไข่ ผลผลิตจากประมงทะเล

สินค้าส่งออก มี รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถบรรทุก รถจักรยานยนต์ อุปกรณ์การก่อสร้าง เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ อาหารสำเร็จรูป เครื่องใช้สำนักงาน สินค้าส่งไปจำหน่ายในทุกประเทศทั่วโลก แต่มากที่สุดที่สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 30 ของการส่งออกทั้งหมด

สินค้านำเข้า มี น้ำมันเชื้อเพลิง แร่เชื้อเพลิง อาหาร วัตถุดิบเพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม สิ่งทอ นำเข้าจากสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 19 จีน ร้อยละ 14.5 เกาหลีใต้ ร้อยละ 5.4 ไต้หวัน ร้อยละ 4 อินโดนีเซีย ร้อยละ 4.5 ออสเตรเลีย ร้อยละ 4.2

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล Yen (JPY)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ AfDB
- องค์การ APEC
- องค์การ ARF (dialogue partner)
- องค์การ AsDB (dialogue partner)
- องค์การ Australia Group
- องค์การ BIS
- องค์การ CCC
- องค์การ CE (observer)

องค์การ CERN (observer)
องค์การ CP
องค์การ EBRD
องค์การ ESCAP
องค์การ FAO
องค์การ G-5
องค์การ G-7
องค์การ G-8
องค์การ G-10
องค์การ IADB
องค์การ IAEA
องค์การ IBRD
องค์การ ICAO
องค์การ ICC
องค์การ ICFTU
องค์การ ICRM
องค์การ IDA
องค์การ IEAIFAD
องค์การ IFC
องค์การ IFRCs
องค์การ IHO
องค์การ ILO
องค์การ IMF
องค์การ IMO
องค์การ Inmarsat
องค์การ Intelsat
องค์การ Intelpol
องค์การ IOC

องค์การ IOM
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ NAM (guest)
องค์การ NEA
องค์การ NSG
องค์การ OAO (observer)
องค์การ OECD
องค์การ OPCW
องค์การ OSCE (Partner)
องค์การ PCA
องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNDOF
องค์การ UNESCO
องค์การ UNHCR
องค์การ UNIDO
องค์การ UNITAR
องค์การ UNRWA
องค์การ UNU
องค์การ UPU
องค์การ WFTU
องค์การ WHO
องค์การ WIPO
องค์การ WMO
องค์การ WToO
องค์การ WTrO
องค์การ ZC

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 23,970.7 กิโลเมตร (เป็นรถไฟฟ้า ระยะ 14,800 กิโลเมตร)
ทางถนน ระยะทาง 1,152,407 กิโลเมตร (เป็นทางด่วนพิเศษ 6,314 กิโลเมตร)
ทางน้ำ ระยะทาง 1,770 กิโลเมตร
ทางท่อ เพื่อขนส่งน้ำมันดิบ ระยะทาง 95 กิโลเมตร
เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 342 กิโลเมตร
เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ ระยะทาง 1,880 กิโลเมตร

สนามบิน มี 173 แห่ง

เรือขนส่งสินค้า 638 ลำ

เมืองท่า มี เมือง Akita
เมือง Amagsaki
เมือง Chiba
เมือง Hachiodate
เมือง Higashi – Harima
เมือง Himaji
เมือง Hiroshima
เมือง Kawasaki
เมือง Kinuura
เมือง Kobe
เมือง Kushiro
เมือง Mizushima
เมือง Moji
เมือง Nagoya
เมือง Osaka
เมือง Sakai
เมือง Sakaide
เมือง Shimizu
เมือง Tokyo
เมือง Tomakomai

ประเทศเกาหลีเหนือ

(North Korea)

เกาหลีเหนือ เคยอยู่ในการปกครองของญี่ปุ่น ต่อมาได้รับอิสรภาพในการปกครองตนเองในปี ค.ศ. 1945 ในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 คาบสมุทรเกาหลีได้ถูกแบ่งออกเป็นประเทศเกาหลีเหนือ และประเทศเกาหลีใต้ โดยใช้เส้นขนานที่ 38 เป็นเส้นแบ่งเขตแดน หลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 เกาหลีเหนือได้นำระบอบการปกครอง แบบ Communist มาใช้ในการปกครองประเทศ ส่วนเกาหลีใต้ได้นำระบอบการปกครอง แบบเสรีประชาธิปไตย โดยมีสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ให้การสนับสนุน

ที่ตั้ง เกาหลีเหนือ ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ตอนเหนือของคาบสมุทรเกาหลี มีชายแดนด้านใต้ ติดกับเกาหลีใต้ มีชายฝั่งทะเลติดกับ Korea Bay ชายฝั่งทะเล Sea of Japan ตั้งอยู่ ละติจูด ที่ 40 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 127 องศา ตะวันออก

พื้นที่ เกาหลีเหนือ มีพื้นที่ ประมาณ 120,540 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับจีน ระยะทาง 1,416 กิโลเมตร ติดกับเกาหลีใต้ ระยะทาง 238 กิโลเมตร ติดกับรัสเซีย ระยะทาง 19 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 2,495 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพทั่วไปของพื้นที่ เป็นพื้นที่สูง และภูเขาสูง สลับไปกับหุบเขาแคบ ๆ มีที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก มีพื้นที่เหมาะต่อการเพาะปลูก ร้อยละ 14 มีพื้นที่เหมาะสำหรับปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 2 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 61 จุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Paektu - San ที่ระดับความสูง ประมาณ 2,744 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน 14,600 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ สภาพอากาศโดยทั่วไป มีอากาศแบบร้อนชื้น อากาศร้อน และอบอ้าว ในฤดูร้อนจะมีปริมาณฝนที่ตกมาก และมีพายุไต้ฝุ่นมาเยือน ทำให้เกิดความเสียหายต่อการถล่มของพื้นดิน ในพื้นที่หลายบริเวณของประเทศอยู่เสมอ

ทรัพยากรธรรมชาติ มี ทรัพยากรแร่ธาตุอยู่หลายชนิด คือ ถ่านหิน ตะกั่ว ทั้งสแตน สังกะสี แกรไฟต์ แมกเนไซต์ เหล็ก ทองแดง ทองคำ ไพลิน เกลือ เฟลด์สปาร์ พลังงาน พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ

แผนที่ ประเทศ NORTH KOREA

ประชากร เกาหลีเหนือ มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 24,866,481 คน ประชากร อายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 25.52 อายุ 15 – 64 ปี ร้อยละ 67.63 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 6.85 อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.22 อัตราการเกิด 19.1 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.92 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุเฉลี่ยของประชากร 71.02 ปี

เชื้อชาติ ประชากรในประเทศ ส่วนใหญ่มี เชื้อชาติ Korea ร้อยละ 96 และยังมีเชื้อชาติ Chinese และเชื้อชาติ Japanese

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่ นับถือ ศาสนา Buddhist and Confucianist และยังมี การนับถือ ศาสนา Christian

ภาษา ประชากร ใช้ภาษา Korea เป็นภาษาราชการ อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 99
เมืองหลวง กรุง P'ongyang

เขตการปกครอง เกาหลีเหนือแบ่งการปกครอง ออกเป็น 9 จังหวัด (do) และ 4 เขตการปกครองพิเศษ (si) คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Chagang – do	Kanggye	16,968	1,452,722
Hamgyongbuk – do	Ch' ongjin	17,570	2,260,725
Hamgyongnam – do	Hamhung	18,970	2,932,232
Hwanghaebuk – do	Sariwon	8,007	1,812,060
Hwanghaenam – do	Haeju	8,002	2,310,952
Kaesong – si	Kaesong	1,255	534,433
Kangwon – do	Wonsan	11,152	1,503,481
Najin Sonbong – si		800	746,500
Nampo – si	Namp'o	753	831,448
Pyonganbuk – do	Sinuiju	12,191	2,804,490
Pyongannam – do	P'yongsong	11,577	3,666,109

Pyongyang – si	P'yongyang	2,000	3,841,260
Yanggang – do	Hyesan	14,317	658,474
Total		122,762	24,866,481

Source : “ Book of the Year 2004 ”, Encyclopedia Britannica.

เศรษฐกิจ เกาหลีเหนือ เป็นอีกประเทศหนึ่ง ที่มีระบบการดำเนินเศรษฐกิจของประเทศอยู่ค่อนข้างโดดเดี่ยว อุตสาหกรรมในประเทศมีการหยุดชะงักไประยะเวลาหนึ่ง อันเนื่องมาจากสงคราม และการบริหารประเทศแบบเก่า จึงขาดการลงทุนจากต่างประเทศ งบประมาณของประเทศส่วนใหญ่ที่ผ่านมา การใช้จ่ายยังคงมุ่งไปในกิจการทางการทหาร และพัฒนาอาวุธและอุปกรณ์ทางการทหาร แต่เกาหลีเหนียวยังโชคดี ที่ในประเทศยังมีทรัพยากรแร่ธาตุหลายชนิดที่สำคัญ และมีส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ รายได้ของประเทศมาจาก ภาคการเกษตร ร้อยละ 30 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 36 ภาคการบริการ ร้อยละ 28

แรงงาน ในประเทศมีแรงงาน ประมาณ 9.9 ล้านคน อยู่ใน ภาคการเกษตร ร้อยละ 36 อื่น ร้อยละ 64 จะอยู่ในส่วนอื่น ๆ ของประเทศ

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมอุปกรณ์ทางการทหาร อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ข้าวโพด มันฝรั่ง ถั่วเหลือง วัช หนุ ไข่ สินค้าส่งออก มี ทรัพยากรแร่ธาตุหลายชนิด สินค้าโรงงาน ผลผลิตทางการเกษตร การแปรรูปอาหารจากประมงทะเล ส่งไปจำหน่ายที่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 28 เกาหลีใต้ ร้อยละ 21 จีน ร้อยละ 5 เยอรมัน ร้อยละ 4 รัสเซีย ร้อยละ 1

สินค้านำเข้า มี น้ำมัน ถ่านหิน เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร ข้าว นำเข้ามาจาก จีน ร้อยละ 33 ญี่ปุ่น ร้อยละ 17 รัสเซีย ร้อยละ 5 เกาหลีใต้ ร้อยละ 4 เยอรมัน ร้อยละ 3

พลังงาน ในประเทศได้ พลังงานมาจาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 34.62 พลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 65.38

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ	ARF (dialogue partner)
องค์การ	ESCAP
องค์การ	FAO
องค์การ	G – 77
องค์การ	ICAO
องค์การ	ICRM
องค์การ	IFAD
องค์การ	IFRCS
องค์การ	IHO
องค์การ	IMO
องค์การ	Intelsat (nonsingnatory user)
องค์การ	IOC
องค์การ	ISO
องค์การ	ITU
องค์การ	NAM
องค์การ	UN
องค์การ	UNCTAD
องค์การ	UNESCO
องค์การ	UNIDO
องค์การ	UPU
องค์การ	WFTU
องค์การ	WHO
องค์การ	WIPO
องค์การ	WMO
องค์การ	WTrO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 5,100 กิโลเมตร

(เป็นรถไฟฟ้า ระยะทาง 3,580 กิโลเมตร)

ทางถนน ระยะทาง 31,200 กิโลเมตร

ทางน้ำ ระยะทาง 2,253 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันดิบ ระยะทาง 48 กิโลเมตร

เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 189 กิโลเมตร

สนามบิน มี 87 แห่ง

เรือขนส่งสินค้า 112 ลำ

เมืองท่า มี เมือง Ch' ongjin

เมือง Haeju

เมือง Hungnam (humhung)

เมือง Kimch' aek

เมือง Najin

เมือง Namp'o

เมือง Sinuiju

เมือง Songnim

เมือง Sombong (Unggi) Ungsang

เมือง Wonsan

ประเทศเกาหลีใต้ (South Korea)

หลังจากสงครามโลก ครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง คาบสมุทรเกาหลี ได้มีการแบ่งการปกครองออกเป็น 2 ระบบ คือ ทางเหนือยังคงต้องการปกครองแบบ Communist และได้รับการสนับสนุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ส่วนทางใต้ต้องการปกครองในแบบประชาธิปไตย โดยมีสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุน จึงได้เกิดสงครามเกาหลี ขึ้นในปี ค.ศ. 1950 - 1953 และต่อมา องค์การ สหประชาชาติ จึงเข้ามาระงับศึก โดยได้แบ่งคาบสมุทรเกาหลี ออกเป็น 2 ส่วน ที่เส้นขนาน ที่ 38 มีการแบ่งออกเป็น เกาหลีเหนือ และเกาหลีใต้ ในส่วนของเกาหลีใต้ ได้ปกครองประเทศแบบประชาธิปไตยเรื่อยมา และเป็นอีกประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย ที่มีอุตสาหกรรมก้าวหน้าที่สุด

ที่ตั้ง เกาหลีใต้ ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ละติจูด ที่ 37 องศาเหนือ ลองจิจูด ที่ 127 องศาตะวันออก มีชายแดนติดกับเกาหลีเหนือ มีชายฝั่งทะเลด้านทะเลญี่ปุ่น และชายฝั่งทะเลด้าน ทะเลเหลือง

พื้นที่ เกาหลีใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 98,480 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับเกาหลีเหนือ ระยะทาง 238 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเล ระยะทาง 2,413 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ เกาหลีใต้ มีภูมิประเทศประกอบไปด้วย พื้นที่สูงและภูเขาสูงมากมาย แต่ก็มีพื้นที่ราบที่กว้างใหญ่ทางชายฝั่งด้านตะวันตก และด้านใต้ของประเทศ โดยมีพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูกได้ ร้อยละ 19 และมีพื้นที่ปลูกพืชอาหารได้ ร้อยละ 2 พื้นที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 1 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 13 มีจุดต่ำสุดของประเทศ อยู่ที่ Sea of Japan ที่ระดับความสูง 0 เมตร มีจุดสูงสุดของประเทศ อยู่ที่ Halla - San ที่ระดับความสูง 1,950 เมตร มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 13,350 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ ลักษณะอากาศโดยทั่วไป อุณหภูมิอยู่ในระดับปานกลาง และจะมีฝนตกมากในฤดูร้อน ส่วนในฤดูหนาวก็มีฝนตก และบ่อยครั้งที่มีพายุมาเยือน

แผนที่ ประเทศ SOUTH KOREA

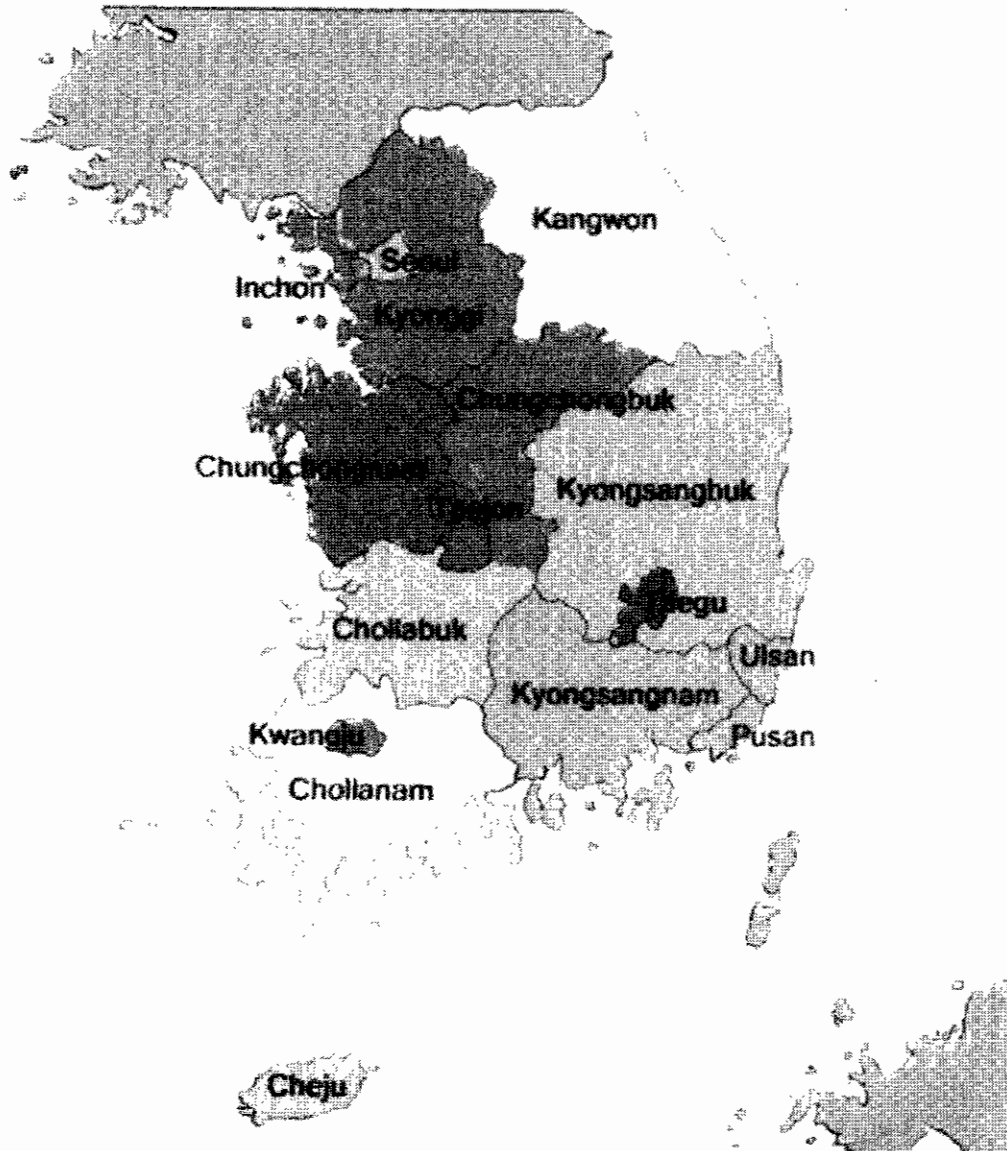
ทรัพยากรธรรมชาติ มี ถ่านหิน ทั้งสแตน กราไฟต์ โมลิบดีนัม (โครเมียม) ตะกั่ว และพลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ

ประชากร เกาหลีใต้ มีประชากร ในปี ค.ศ. 2004 จำนวน 51,949,950 คน มีประชากร อายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 21.55 อายุ 15 – 64 ปี ร้อยละ 71.14 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 7.27 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 0.89 อัตราการเกิด 14.85 คน ต่อประชากร 1000 คน อัตราการตาย 5.93 คน ต่อประชากร 1000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 74.65 ปี

เมืองหลวง กรุง โซล

เขตการปกครอง

จังหวัด / เขต	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Busan - Metro city	Busan (Pusan)	762.92	4,950,125
Chung – gu		2.80	56,671
Haeundae – gu		51.44	411,663
Kangso – gu		179.00	59,288
Kejang – gun		217.84	77,384
Kumjong – gu		65.17	279,511
Nam – gu		25.63	315,375
Puk – gu		38.30	322,976
Pusanjin – gu		29.68	422,645
Saha – gu		40.87	379,236
Sasang – gu		35.83	299,090
So – gu		13.67	149,020
Suyoun – gu		10.16	179,881
Tong – gu		9.77	123,043
Tongnae –gu		16.70	292,396
Yongdo – gu		13.98	176,678
Yonjae -gu		12.08	238,268

แผนที่ เขตการปกครอง ประเทศเกาหลีใต้

Chungchongbuk – Do	Chongju	7,431.60	2,696,713
Chechon		882.45	143,231
Chinchon		406.13	61,699
Chongju		153.33	615,941
Chongwon		814.26	124,782
Chungju		983.96	213,900
Koesan		923.80	76,565
Okchon		537.21	60,461
Poun		584.48	42,420
Taryang		780.11	39,320
Umsong		520.88	88,562
Yongdong		844.99	56,752
Chungchongnam – Do	Daejeon	8,597.94	2,317,725
Asan		542.26	193,123
Chonan		636.38	444,243
Chongyang		479.58	40,100
Hongsong		443.60	96,377
Kongju		940.91	135,584
Kumsan		575.96	63,350
Nonsan		615.52	169,249
Poryong		568.22	117,365
Puyo		624.58	97,014
Sochon		357.86	72,400
Sosan		739.48	152,150
Taeon		504.82	68,062
Tangjin		664.13	120,100
Yesan		543.16	101,900
Yongi		361.48	86,323

Daegu – Metro city	Daegu (Taegu)	885.70	2,845,803
Chung – gu		7.08	89,070
Nam – gu		17.45	192,100
Puk – gu		95.53	438,209
So – gu		17.51	276,352
Susong – gu		76.47	448,879
Talso – gu		62.26	625,433
Talsong – gun		427.04	159,601
Tong – gu		182.36	345,134
Daejeon – Metro city	Daejeon (Taejon)	539.70	1,469,573
Chung – gu		61.97	267,597
So – gu		95.35	499,217
Toadok – gu		68.42	259,946
Tong – gu		136.78	244,487
Yusong – gu		177.18	192,346
Gangwon – Do	Chunchon	16,873.38	1,858,720
Cholwon		898.78	52,532
Chongson		1,220.62	53,226
Chunchon		1,116.42	258,624
Hoengsong		997.93	47,198
Hongchon		1,818.04	74,514
Hwachon		909.07	28,088
Inje		1,646.10	34,447
Kangnung		1,040.22	239,969
Kosong		664.19	37,721
Pyongchang		1,463.74	48,262

Samchok		1,185.70	79,434
Sokcho		105.25	93,029
Taeback		303.57	57,154
Tonghae		180.01	132,857
Wonju		867.22	296,889
Yanggu		700.70	24,527
Yangyang		628.71	30,876
Yongwol		1,127.11	46,273
Gwangju – Metro city	Gwangju	501.44	1,599,452
Kwangsan – gu		222.91	295,301
Nam – gu		61.07	228,352
Puk – gu		121.83	476,364
So – gu		46.76	342,205
Tong – gu		48.87	147,225
Gyeongsangbuk – Do	Daegu	19,024.81	2,999,745
Andong		1,519.95	199,326
Chilgok		450.91	135,844
Chongdo		696.52	52,716
Chongsong		842.42	35,323
Jumchon		912.15	86,749
Kimchon		1,009.60	148,666
Koryong		383.96	37,978
Kumi		616.25	352,011
Kunwi		614.15	34,654
Kyongju		1,323.85	294,589
Kyongsan		411.58	248,446

Pohang		1,127.69	513,667
Ponghwa		1,200.98	40,362
Sangju		1,254.85	129,999
Songju		616.24	53,761
Uisong		1,175.90	72,863
Uljin		989.07	73,511
Ulnung		72.78	10,160
Yechon		660.73	56,746
Yongchon		920.29	125,401
Yongdok		741.06	54,602
Yongju		668.79	128,141
Yongyang		815.09	21,985
Gyeongsangnam – Do	Chang – won	10,517.74	4,544,418
Chang – won		292.69	534,659
Changryong		533.09	70,665
Chinhae		111.89	144,124
Chinju		712.63	369,943
Hadong		675.53	68,777
Haman		416.80	66,318
Hamyang		725.03	44,982
Hopchon		983.42	58,694
Kimhae		463.24	401,892
Kochang		804.09	68,224
Koje		400.69	188,035
Kosong		516.91	62,374
Masan		329.65	436,903
Miryang		799.01	122,342

Namhae		357.57	56,958
Sachon		396.98	127,076
Sanchong		794.60	40,100
Tongyong		236.82	135,107
Uiryong		482.94	34,761
Yangsan		484.16	217,958

Gyeonggi – Do	Suwon	10,181.29	10,929,473
An San		146.23	638,861
Ansong		554.17	149,898
Anyang		58.52	598,642
Hanam		93.08	129,541
Hwasong		687.69	246,930
Ichon		461.17	199,546
Kapyong		843.25	56,506
Kimpo		276.53	196,438
Koyang		267.33	839,664
Kunpo		36.35	269,959
Kuri		33.29	194,214
Kwachon		35.85	71,988
Kwangju		431.80	176,714
Kwangmyong		38.50	341,987
Namyangju		459.99	394,614
Osan		42.74	117,956
Paju		672.57	236,147
Pochon		826.64	153,904
Puchon		53.44	819,490

Pyongtaek		452.20	359,931
Shihung		132.74	358,860
Songnam		141.82	944,974
Suwon		121.10	1,419,711
Tongduchon		95.68	75,177
Uijongbu		81.59	379,424
Uiwang		53.95	135,395
Yangju		310.22	144,124
Yangpyong		878.18	83,994
Yuju		607.90	114,350
Yonchon		695.27	52,372
Yongin		591.50	526,840
Incheon – Metro city	Incheon	986.45	2,879,989
Chung – gu		109.21	79,375
Kanghwa – gun		411.24	68,698
Kyeyang – district		45.58	342,434
Nam – gu		24.20	435,716
Namdong – gu		56.84	413,574
Ongjin – gun		164.28	16,120
Pupyong – gu		31.98	559,610
So – gu		110.67	351,421
Tong – gu		7.06	76,747
Yonsu – gu		25.39	260,100
Jeju – Do	Jeju	1,847.19	554,831
Jeju		255.48	291,200
Namjeju		615.30	79,816

Pukcheju		721.84	104,540
Sogwipo		254.57	84,601
Jeollabuk – Do	Chonju	8,050.94	2,355,846
Changsu		533.64	28,349
Chinan		789.07	32,439
Chongju		692.88	142,255
Chonju		206.22	644,483
Iksan		507.01	331,160
Imhsil		597.13	37,071
Kimje		545.28	120,985
Kochang		606.85	70,685
Kunsan		378.06	292,337
Muju		631.85	28,990
Namwon		752.79	101,692
Puan		493.64	73,374
Sunchang		495.69	34,329
Wanju		820.83	85,626
Jeollanam – Do	Gwangju	12,036.95	2,556,204
Changhung		618.02	51,432
Changsong		518.52	53,700
Chindo		430.69	43,619
Hampyong		392.72	42,965
Heanam		882.43	94,323
Hwasun		786.62	79,480
Kangjin		496.19	48,381

Kohung		776.06	94,715
Koksong		547.38	38,754
Kurye		442.99	32,755
Kwang – Yang		446.75	147,917
Mokpo		47.24	246,904
Muan		436.42	68,975
Naju		603.97	125,825
Posung		663.37	58,282
Shinan		654.01	51,746
Sunchon		907.30	272,235
Tamyang		455.12	52,537
Wando		392.78	64,964
Yongam		565.94	66,637
Yonggwang		473.75	68,055
Yosu		498.68	317,536
Seoul – Metro city	Seoul (Soul)	605.52	11,809,296
Chongno – gu		23.91	184,231
Choung – gu		9.97	139,634
Chungrang – gu		18.51	444,245
Kangbuk – gu		23.61	381,896
Kangdong – gu		24.58	482,478
Kangnam – gu		39.55	546,338
Kangso – gu		41.39	538,421
Kumchon – gu		13.00	264,413
Kuro – gu		20.11	423,363
Kwanak – gu		29.56	524,208
Kwangjin – gu		17.05	387,711

Mapo – gu		23.87	377,417
Nowon – gu		35.43	642,652
Socho –gu		47.14	399,256
Sodaemun – gu		17.60	362,614
Songbuk – gu		24.57	463,809
Songdong – gu		16.84	342,773
Songpa – gu		33.89	649,137
Tobong – gu		20.82	374,911
Tongdaemun – gu		14.21	384,841
Tongjak – gu		16.35	423,047
Unpyong – gu		29.72	472,205
Yangchon – gu		17.41	482,518
Yongdungpo – gu		24.56	428,753
Yongsan – gu		21.87	236,653
Ulsan – Metro city	Ulsan	1,056.38	1,098,037
Chung – gu		36.97	356,865
Nam – gu		71.58	349,995
Puk – gu		157.27	134,514
Tong – gu		35.63	196,641
Ulju – gun		754.93	173,321
Total		99,899.95	51,949,950

เศรษฐกิจ เกาหลีใต้ ได้รับสมญานามว่า เป็นมังกร 1 ใน 4 ของเอเชียที่มีเศรษฐกิจ ที่ก้าวหน้าที่สุด อีกประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมหนัก ในหลายประเภท เกาหลีใต้ยังเป็นผู้นำเข้าวัตถุดิบรายใหญ่ของโลก เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม และเพื่อแปรสภาพเป็นสินค้าสำเร็จรูป ส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ รายได้ของประเทศอยู่ใน ภาคการเกษตร ร้อยละ 5.6 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 41.4 ภาคการบริการ ร้อยละ 53

กำลังแรงงาน ในประเทศ มีแรงงาน ประมาณ 25 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 12 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 20 งานบริการ ร้อยละ 68 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 4.1

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมอู่ต่อเรือ อุตสาหกรรมยุทธโประกรณ์ทางการทหาร อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเสื้อผ้า อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว พืชอาหาร ข้าวบาร์เลย์ ผักชนิดต่างๆ ผลไม้ วนเนื้อ หมู ไก่ วนนม ไข่ ประมงทะเล

สินค้าส่งออก มี ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล เหล็กเส้น ผลิตภัณฑ์ขนส่งสินค้า สิ่งทอ เสื้อผ้า สินค้าสำนักงาน ผลผลิตจากประมงทะเล ส่งไปจำหน่ายที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 20.8 ญี่ปุ่น ร้อยละ 11 จีน ร้อยละ 9.5 ฮองกง ร้อยละ 6.3 ไต้หวัน ร้อยละ 4.7

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ น้ำมัน แร่เหล็ก อุปกรณ์การขนส่ง สิ่งทอ อาหารสัตว์ วัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรม นำเข้าจาก สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 20.8 ญี่ปุ่น ร้อยละ 20.2 จีน ร้อยละ 7.4 ซาอุดีอาระเบีย ร้อยละ 4.7 ออสเตรเลีย ร้อยละ 3.9

หน่วยเงินตรา ใช้เงินสกุล South Korean won (KRW)

พลังงาน เกาหลีใต้ มีพลังงานที่ใช้ในประเทศ มาจาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 59.22 พลังงานน้ำ ร้อยละ 1.64 พลังงานนิวเคลียร์ ร้อยละ 39.12 พลังงานค่านอื่นๆ ร้อยละ 0.02

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ AfDB
- องค์การ APEC
- องค์การ ARF (dialogue partner)
- องค์การ AsDB
- องค์การ ASEAN (dialogue partner)
- องค์การ Australia Group
- องค์การ BIS
- องค์การ CCC
- องค์การ CP
- องค์การ EBRD
- องค์การ ESCAP
- องค์การ FAO
- องค์การ G-77
- องค์การ IAEA
- องค์การ IBRD
- องค์การ ICAD
- องค์การ ICC
- องค์การ ICFTU
- องค์การ ICRM
- องค์การ IDA
- องค์การ IEA (observer)
- องค์การ IFAD
- องค์การ IFC
- องค์การ IFRC
- องค์การ ILO
- องค์การ IMO

องค์การ Inmarsat
องค์การ Intelsat
องค์การ Interpol
องค์การ IOC
องค์การ IOM
องค์การ ISO
องค์การ ITU
องค์การ MINURSO
องค์การ NAM (guest)
องค์การ NEA
องค์การ NSG
องค์การ OAS (observer)
องค์การ OECD
องค์การ OPCW
องค์การ OSCE (partner)
องค์การ PCA
องค์การ UN
องค์การ UNCTAD
องค์การ UNESCO
องค์การ UNHCR
องค์การ UNIDO
องค์การ UNMOGIP
องค์การ UNIMIG
องค์การ UNTAET
องค์การ UNU
องค์การ UPU
องค์การ WHO

- องค์การ WIPO
- องค์การ WMO
- องค์การ WToO
- องค์การ WTrO
- องค์การ ZC

การคมนาคมขนส่ง

- ทางรถไฟ ระยะทาง 6,280 กิโลเมตร (รถไฟฟ้า ระยะทาง 545 กิโลเมตร)
- ทางถนน ระยะทาง 65,398 กิโลเมตร (เป็นทางด่วนพิเศษ ระยะทาง ประมาณ 1,301 กิโลเมตร)
- ทางน้ำ ระยะทาง 1,609 กิโลเมตร
- ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมันปิโตรเลียม ระยะทาง 475 กิโลเมตร
- สนามบิน 102 แห่ง
- เมืองท่า มี เมือง Chinhae
เมือง Inch'on
เมือง Kunsan
เมือง Masan
เมือง Mpkp'o
เมือง P'ohang
เมือง Pusan
เมือง Tonghae - hang
เมือง Ulsan
เมือง Yosu
- มี เรือขนส่งสินค้า ทางทะเล 498 ลำ

ประเทศมองโกเลีย

(Mongolia)

มองโกเลีย เดิมเคยเป็นจังหวัดหนึ่งของจีน มาเป็นเวลานาน และได้รับอิสรภาพในการปกครองตนเองในปี ค.ศ. 1921 ต่อมาในปี ค.ศ. 1924 มองโกเลีย ได้นำเอาระบอบ Communist เข้ามาปกครองประเทศ จากการสนับสนุนของสหภาพโซเวียต(เดิม) และในปี ค.ศ. 1996 มองโกเลีย ได้จัดให้ประชาชนมีการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศ และพรรคเสรีประชาธิปไตย ได้รับการเลือกตั้งให้เข้ามาบริหารประเทศเรื่อยมาถึง 4 ปี จึงได้มีการปรับปรุงระบบการเมือง และการบริหารงานของประเทศขึ้นมาใหม่ มีการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน มีการให้สวัสดิการแก่ประชาชน ในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

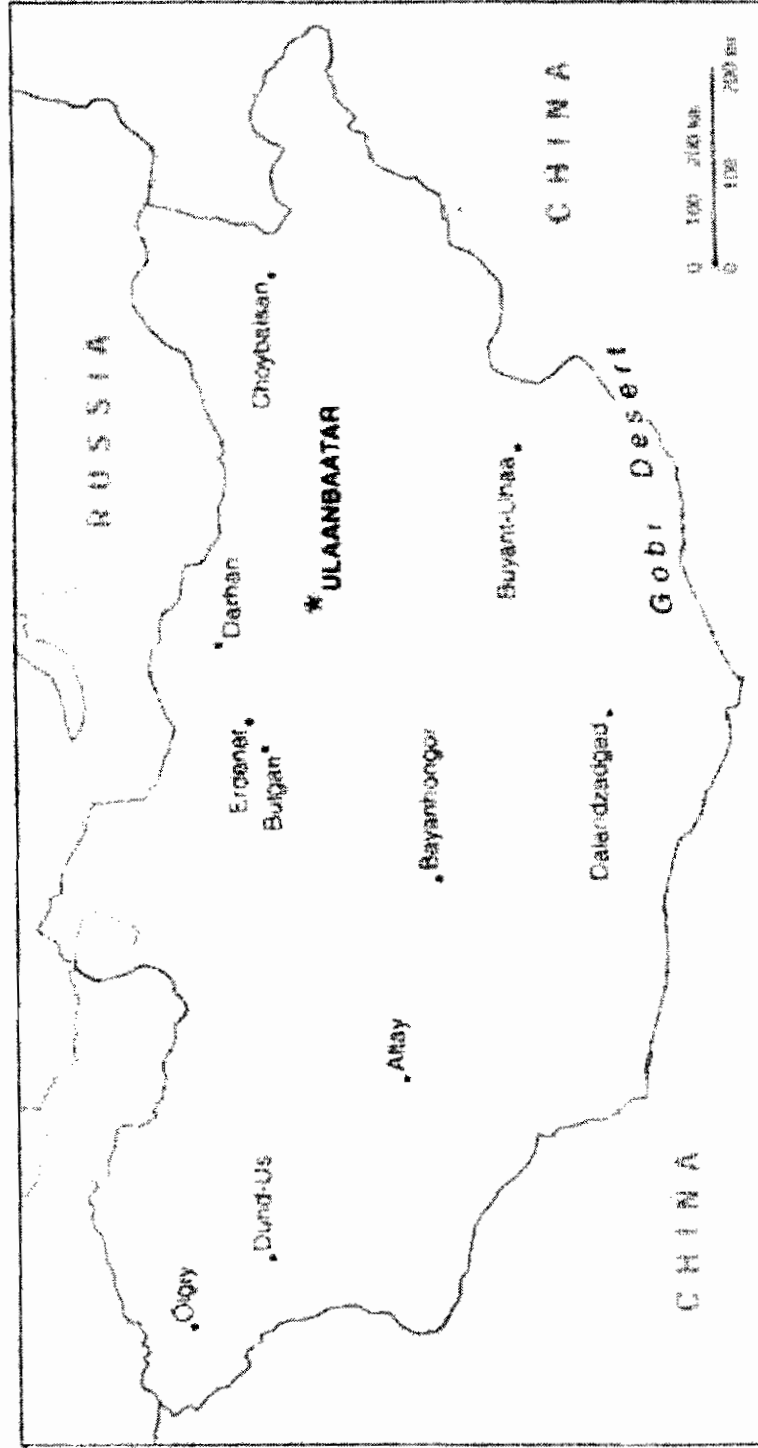
ที่ตั้ง มองโกเลีย ตั้งอยู่ตอนเหนือของทวีปเอเชีย อยู่ระหว่าง จีน และ รัสเซีย ที่ละติจูด ที่ 46 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 105 องศา ตะวันออก

พื้นที่ มองโกเลีย มีพื้นที่ ประมาณ 1,565,000 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับจีน ระยะทาง 4,676 กิโลเมตร ติดกับรัสเซีย ระยะทาง 3,485 กิโลเมตร เป็นประเทศไม่มีทางออกทะเล (Landlocked Country)

ลักษณะภูมิประเทศ มองโกเลีย มีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ สลับกับคันทะเลทราย และพื้นที่กึ่งทะเลทราย สลับกับทุ่งหญ้า Steppe อันกว้างใหญ่ พื้นที่ทางตะวันตกและทางตะวันตกเฉียงใต้ จะเป็นพื้นที่สูงสลับกับภูเขาสูง ทางตอนใต้และทางตอนกลางของประเทศจะเป็น ทะเลทราย โกบี (Gobi Desert) ในประเทศ มีพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ร้อยละ 5.7 มีพื้นที่ทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 81 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 11.4 พื้นที่ด้านอื่น ๆ ร้อยละ 1.9 มีพื้นที่รองรับน้ำเพื่อการชลประทาน ประมาณ 800 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะอากาศ สภาพอากาศโดยทั่วไปของ มองโกเลีย จะมีอากาศจะแห้งแล้งแบบทะเลทราย ในตอนกลางวันอากาศจะร้อน อุณหภูมิจะสูงมาก แต่ในตอนกลางคืน อากาศจะเย็น และเย็นจัดในพื้นที่สูงโดยเฉพาะบนยอดเขา บางแห่งมีหิมะปกคลุมในฤดูหนาว

ภัยธรรมชาติ ในบางพื้นที่ของประเทศจะมีภัยจาก พายุทะเลทราย พายุหิมะ และหิมะถล่ม มีไฟป่าเกิดในทุ่งหญ้าและป่าไม้ในฤดูแล้ง และยังมีดินถล่มเกิดขึ้นบ่อยครั้งในหลายบริเวณของประเทศ ในแต่ละปี

แผนที่ ประเทศ MONGOLIA

ทรัพยากรธรรมชาติ มองโกเลีย มีทรัพยากรธรรมชาติหลายชนิด ที่มีความสำคัญ ในการส่งเป็นสินค้าออกไปยังต่างประเทศ มี แร่ น้ำมัน ถ่านหิน ทองแดง โมลิบดีนัม ทังสแตน ฟอสเฟต คีบูก นิกเกิล สังกะสี วุลแฟลม เฟลด์สปาร์ ทองคำ เงิน เหล็ก

ประชากร มองโกเลีย มีประชากร ในปี ค.ศ.2004 ประมาณ 2,910,315 คน มีประชากร อายุ 0-14 ปี ร้อยละ 32.99 อายุ 15-64 ปี ร้อยละ 63.13 อายุ 65 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 3.88 อัตราการเพิ่ม ร้อยละ 1.47 อัตราการเกิด 21.8 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุเฉลี่ยของประชากร 64.26 ปี

เชื้อชาติ มี เชื้อชาติ Mongol (Khalkha) ร้อยละ 85 เชื้อชาติ Tukic ร้อยละ 7 เชื้อชาติ Tungusic ร้อยละ 4.6 เชื้อชาติ Chinese และ เชื้อชาติ Russian ร้อยละ 3.4

ศาสนา ชาวมองโกเลีย นับถือ ศาสนา Tibetan Buddhist Lamaism ร้อยละ 96 ศาสนา Muslim ศาสนา Shamanism ศาสนา Christian ร้อยละ 4

ภาษา ประชากรมองโกเลีย พูดภาษา Khalkha Mongol ร้อยละ 90 และยังมีการพูด ภาษา Turkic ภาษา Russian อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 97

เมืองหลวง เมือง Ulaanbaatar (Ulan Bator)

เขตการปกครอง มองโกเลีย แบ่งการปกครอง ออกเป็น 20 จังหวัด และอีก 2 เขตปกครองพิเศษ คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
Arhangay Aymag	Tsetserleg	55,300	124,190
Bayanhongor Aymag	Bayanhongor	116,000	98,779
Bayan - Olgii Aymag	Olgii	45,700	104,068
Bulgan Aymag	Bulgan	48,700	71,775
Darhan Uul Hot	Darhan	3,280	93,271
Dornod Aymag	Choybalsan	123,600	88,373
Dornogovi Aymag	Saynshand	109,500	70,575

Dundgovi Aymag	Mandalgovi	74,700	61,517
Dzavhan Aymag	Uliastay	82,500	99,995
Orhon Aymag	Erdenet	840	86,525
Govi – Altay Aymag	Altay	141,400	86,673
Govi – Sumber Aymag	Choyr	5,540	15,230
Hentiy Aymag	Ondorhaan	80,300	96,946
Hovd Aymag	Hovd	76,100	96,931
Hovsgol Aymag	Moron	100,600	149,063
Omnogovi Aymag	Dalanzadgad	165,400	66,858
Ovorhangay Aymag	Arvayheer	62,900	124,420
Selenge Aymag	Suhbaatar	41,100	106,600
Suhbaatar Aymag	Baruun – Urt	82,300	76,166
Tov Aymag	Dzuunmod	74,000	104,700
Ulaanbaatar Hot	Ulaanbaatar	4,700	976,077
Uvs Aymag	Ulaangom	69,600	120,950
Total		1,564,100	2,910,315

เศรษฐกิจ มองโกเลีย ยังมีระบบเศรษฐกิจ แบบประเพณีดั้งเดิมเป็นส่วนใหญ่ รายได้ของประเทศ ยังขึ้นอยู่กับ การเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ รายได้บางส่วน มาจากการทำเหมืองแร่ ซึ่งมีอยู่หลายชนิด คือ แร่ทองแดง ทองคำ ถ่านหิน ดีบุก โมลิบดีนัม ทังสแตน แร่แร่ต่างชนิดมีปริมาณสำรองอยู่มาก และกินบริเวณอันกว้างในดินแดนของมองโกเลีย และเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม รายได้ของประเทศ อยู่ใน ภาคการเกษตร ร้อยละ 36 ภาค อุตสาหกรรม ร้อยละ 22 ภาคการบริการ ร้อยละ 42

แรงงาน มองโกเลีย มีแรงงานในประเทศ ประมาณ 1.4 ล้านคน แรงงานของประเทศส่วนใหญ่อยู่ใน ภาคเกษตรกรรม

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรม การก่อสร้าง อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องคั้ม อุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้า จากสัตว์เพื่อการส่งออก

เกษตรกรรม มีผลผลิต ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง พืชอาหารสัตว์ แกะ แพะ วัว อูฐ ม้า

สินค้าส่งออก มี แร่ทองคำ สัตว์มีชีวิต ผลผลิตจากสัตว์ กรอบไม้ประดู่และ หน้าค่าง ขนสัตว์ หนังสัตว์ แร่เฟลด์สปาร์ ส่งไป รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรและอุปกรณ์ เชื้อเพลิง อาหาร สินค้าโรงงาน เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์การก่อสร้าง น้ำตาล ชา นำเข้าจากประเทศ รัสเซีย ร้อยละ 33 จีน ร้อยละ 21 ญี่ปุ่น ร้อยละ 12 เกาหลีใต้ ร้อยละ 10 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 4

หน่วยเงินตรา มองโกเลีย ใช้เงินสกุล Togrog / Tugrik (MNT)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

องค์การ ARF (dialogue partner)

องค์การ AsDB

องค์การ ASEAN (observetion)

องค์การ CCC

องค์การ EBRD

องค์การ ESRD

องค์การ ESCAP

องค์การ FAO

องค์การ G – 77

องค์การ IAEA

องค์การ IBRD

องค์การ ICAO

องค์การ ICFTU

องค์การ ICRM

องค์การ IDA

องค์การ IFAD

องค์การ	IFC
องค์การ	IFRC
องค์การ	ILO
องค์การ	IMF
องค์การ	IMO
องค์การ	Intelsat
องค์การ	Interpol
องค์การ	IOC
องค์การ	ISO
องค์การ	ITU
องค์การ	NAM
องค์การ	OPCW
องค์การ	UN
องค์การ	UNCTAD
องค์การ	UNESCO
องค์การ	UNIDO
องค์การ	UPU
องค์การ	WHO
องค์การ	WIPO
องค์การ	WMO
องค์การ	WTO
องค์การ	WTO

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ	ระยะทาง	1,825 กิโลเมตร
ทางถนน	ระยะทาง	3,395 กิโลเมตร (มีถนนเป็นสภาพพื้นดินธรรมดา ระยะทาง 45,882 กิโลเมตร)
ทางน้ำ	ระยะทาง	400 กิโลเมตร
สนามบิน	มี	34 แห่ง

ประเทศไต้หวัน

(Taiwan)

ในปี ค.ศ. 1895 กองกำลังทหารจีน ได้บุกไต้หวัน เลยเข้าไปจนถึงญี่ปุ่น และหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 จีน ก็เข้ายึดครองไต้หวัน ต่อมาในปี ค.ศ. 1949 จีนแผ่นดินใหญ่ ได้นำเอาระบบ Communist มาใช้ในการปกครองประเทศ ทำให้ประชากร ประมาณ 2 ล้านคน หนีระบอบการปกครองดังกล่าว อพยพมาอยู่เกาะไต้หวัน และได้นำเอาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มาปกครองประเทศ ไต้หวันได้รับสมญาว่า "Tiger" คือเสือตัวที่ 5 ของเอเชีย ในด้านเศรษฐกิจ แต่ในปัจจุบัน จีน ยังถือว่าไต้หวัน เป็นส่วนหนึ่งของจีน

ที่ตั้ง ไต้หวัน ตั้งอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงไกล เป็นเกาะที่ถูกล้อมรอบไปด้วยทะเล มีทะเล China และ ทะเล South China อยู่ทางด้านตะวันออก มีทะเล Philippine อยู่ทางด้านตะวันออกและทางใต้ และมีช่องแคบไต้หวัน อยู่ทางตอนใต้ของตัวเกาะ เกาะไต้หวัน ตั้งอยู่ที่ ละติจูดที่ 23 องศา เหนือ ลองจิจูด ที่ 120 องศา ตะวันออก พื้นที่ ไต้หวัน มีพื้นที่ ประมาณ 35,980 ตารางกิโลเมตร พื้นที่นี้รวมทั้ง เกาะ Pescadors เกาะ Matsu และเกาะ Quemoy

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ทางด้านตะวันออกของประเทศ 2 ใน 3 ของพื้นที่เป็นภูเขาสูง สลับกับพื้นที่ขรุขระ ทางด้านตะวันตก เป็นที่ราบสลับกับที่ราบลอนคลื่น มีพื้นที่ใช้ทำการเพาะปลูกได้ ร้อยละ 24 พื้นที่ปลูกพืชอาหาร ร้อยละ 1 พื้นที่ทุ่งหญ้าเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 5 พื้นที่ป่าและป่าไม้ ร้อยละ 55 พื้นที่อื่นๆ ร้อยละ 15

ลักษณะอากาศ ไต้หวัน มีอากาศแบบร้อนชื้น โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเล บางฤดูมีฝนตกหนัก โดยเฉพาะทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ มีลมมรสุมนำฝนมาตกมากในเดือนมิถุนายน ถึงเดือน สิงหาคม

ภัยธรรมชาติ มี แผ่นดินไหว และพายุไต้ฝุ่น นำความเสียหายมาสู่ประเทศเสมอ

ทรัพยากรธรรมชาติ มี เหมืองถ่านหิน ขนาดเล็ก ก๊าซธรรมชาติ หินอ่อน แร่ใยหิน

ประชากร ไต้หวัน มีประชากรในปี ค.ศ. 2004 ประมาณ 24,980,200 คน ประชากร อายุ 0 – 14 ปี ร้อยละ 21.22 อายุ 15 – 64 ปี ร้อยละ 69.97 อายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 8.81 อัตราการเกิด ของประชากร ร้อยละ 0.8 ต่อปี อัตราการเกิด 14.31 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 76.54 ปี

เชื้อชาติ ไต้หวัน มีเชื้อชาติ Taiwanese (รวม Hakka) ร้อยละ 84 เชื้อชาติมาจาก จีนแผ่นดินใหญ่ ร้อยละ 14 เชื้อชาติ Aborigine ร้อยละ 2

ศาสนา ชาวไต้หวัน นับถือศาสนา Buddhist ศาสนา Confucian ศาสนา Taoist รวมกัน ร้อยละ 93 ศาสนา Christian ร้อยละ 4.5 ศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 2.5

ภาษา ชาวไต้หวัน ใช้ภาษา Mandarin Chinese เป็นภาษาราชการ ยังมีภาษา Taiwanese ภาษา Hakka และภาษาถิ่น อัตราการรู้หนังสือ ร้อยละ 86

เมืองหลวง เมือง Taipei

เขตการปกครอง ไต้หวัน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 26 จังหวัด คือ

จังหวัด	เมืองหลวง	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร (ปี 2004)
1. Changhua Hsien	Changhua	1,074.40	1,455,332
2. Chiayi Shih	-	60.03	296,126
3. Chiayi Hsien	Chiayi	1,901.67	552,749
4. Hsinchu Shih	-	104.10	395,746
5. Hsinchu Hsien	Hsinchu	1,427.59	471,316
6. Hualien Hsien	Hualien	4,628.57	327,064
7. Ilan Hsien	Ilan	2,137.46	444,950
8. Kaohsiung Hsien	Fengshan	2,792.66	1,462,969
9. Kaohsiung Municipality	-	153.60	1,793,806
10. Keelung Shin	-	132.76	401,100
11. Miaoli Hsien	Miaoli	1,820.31	534,366

12. Nantou Hsien	Nantou	4,106.44	507,600
13. Penghu Hsien	Makung	126.86	85,214
14. Pingtung Hsien	Pingtung	2,775.60	872,902
15. Taichung Shih	-	163.43	1,075,400
16. Taichung Hsien	Fengyuan	2,051.47	1,810,480
17. Tainan Shih	-	175.65	725,985
18. Tainan Hsien	Hsinying	2,016.01	1,240,394
19. Taipei Hsien	Panchiao	2,052.59	4,926,082
20. Taipei Municipality	-	271.77	2,824,000
21. Taitung Hsien	Taitung	3,515.25	224,919
22. Taoyuan Hsien	Taoyuan	1,220.95	1,998,833
23. Yunlin Hsien	Touliu	1,290.84	725,440
24. Chinmen - Matsu Area		179.00	86,050
25. Chinmen Hsien	..	179.00	76,275
26. Lienkiang Hsien	..	(1)	21,400
Total		36,179.02	24,980,200

เศรษฐกิจ ไต้หวัน เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีการลงทุนในประเทศสูง มีเขตอุตสาหกรรมอยู่ในหลายเขตของประเทศ มีอัตราการว่างงานในประเทศต่ำ เป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จนได้รับสมญาว่าเป็น เสือตัวที่ 5 ของเอเชีย ในด้านเศรษฐกิจ มีตลาดการเงินและการธนาคารในประเทศที่เข้มแข็ง เป็นประเทศที่มีผลิตภัณฑ์การส่งออกของสินค้าเป็นอันดับ 4 ของโลก รายได้ของประเทศมาจาก ภาคการเกษตร ร้อยละ 3 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 33 ภาคการบริการ ร้อยละ 64

แรงงาน ไต้หวัน มีแรงงานในประเทศ ประมาณ 11 ล้านคน อยู่ในภาคการเกษตร ร้อยละ 8 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 37 อยู่ในภาคงานบริการ ร้อยละ 55 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.6

อุตสาหกรรม มี อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูป

เกษตรกรรม มี ผลผลิต ข้าว ข้าวโพด ผัก ผลไม้ ชา หนุ เป็ด ไก่ เนื้อ นม ปลาจากประมงทะเล

พลังงาน พลังงานในประเทศได้จาก พลังงานเชื้อเพลิง ร้อยละ 67.25 ไฟฟ้าพลังน้ำ ร้อยละ 6.32 พลังงานนิวเคลียร์ ร้อยละ 26.42

สินค้าส่งออก มี เครื่องจักรกล อุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 51 เหล็ก สิ่งทอพลาสติก เคมีภัณฑ์ ส่งไปที่ สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 23.5 ฮองกง ร้อยละ 21.1 ประเทศในยุโรป ร้อยละ 16 กลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 12.2 ญี่ปุ่น ร้อยละ 11.2

สินค้านำเข้า มี เครื่องจักรและอุปกรณ์ แร่ธาตุและวัตถุดิบ นำเข้าจาก ญี่ปุ่น ร้อยละ 27.5 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 17.9 ประเทศในยุโรป ร้อยละ 13.6

หน่วยเงินตรา ใช้สกุลเงิน New Taiwan dollar (TWD)

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มี

- องค์การ APEC
- องค์การ AsDB
- องค์การ BCIE
- องค์การ ICC
- องค์การ ICFTU
- องค์การ IOC
- องค์การ WCL
- องค์การ WTrO (Observer)

การคมนาคมขนส่ง

ทางรถไฟ ระยะทาง 4,650 กิโลเมตร (ระยะทาง 529 กิโลเมตร เป็นรถไฟไฟฟ้า และระยะทางอีก 3,492 เป็นทางรถไฟในเขตอุตสาหกรรม)

ทางถนน ระยะทาง 34,981 กิโลเมตร

ทางท่อ เพื่อส่งน้ำมัน ระยะทาง 3,420 กิโลเมตร

เพื่อส่งก๊าซธรรมชาติ ระยะทาง 1,830 กิโลเมตร

สนามบิน มี 39 แห่ง

เรือ มี 169 ลำ

เมืองท่า มี เมือง Chi - lung (Kee Lung)

เมือง Hua - Lien

เมือง Kao - hsiung

เมือง Su - ao

เมือง Tai - chung